

नि या यि शे

आ नृ न मे ऊ न

अने

जा रे सी मा ना वा ना

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૮૬૭ યોગીક

પુસ્તકનું નામ નિયાયિશે અરુનઝદ

વિષય પૃ૮૪૨૧ ૪૬૪૬

નિયાયિશે અહુરમઝ્દ

(યાને અહુરમઝ્દની બ દગીને લગતા
અવસ્તાના ફકરાઓ)

અને

ફારસી મોનાબતો

(તરબુમાઓ સાથે.)

આવૃત્તિ બીજી

ઇન્તેખાબ કરનાર,
મેહરજીભાઈ નોશીરવાનજી કુંકા,
મુબઇ

સને યજ્ઞ ૧૨૬૩, ઇસવી ૧૯૨૪

કીંમત ૧૦ આના

આએ ચોપડી મળવાનું ઠેકાણું
ધી કમરશીયલ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ,
૧૧, કાવસજી પટેલ સ્ટ્રીટ,
કોર, મુમ્બઈ
૧૧૮૬૬

PRINTED AND PUBLISHED BY
DHANJIBHOY DOSABHOY, MANAGLI
THE COMMERCIAL PRINTING PRESS,
(OF THE TATA PUBLICITY CORPORATION,
LIMITED,) 11, COWASJI PATELL STREET,
FORT, BOMBAY

સાંકળિકુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અનંદવાદ
ગુજરાતી સાંપ્રદાયિક અગ્રહ

અવસ્તાના શબ્દોના ઉચ્ચાર સ બ ધી સૂચના	૧૧
અવસ્તાના ફકરાઓની શરૂઆત	૧૨
અશો નરથોક્તના આધારના ફકરાઓની શરૂઆત	૩૦
અવસ્તાની દુઆ-બ દગી	૪૮
ફારસી શબ્દોના ઉચ્ચાર સ બ ધી સૂચના	૫૭

મોનાબત ૧ લી, તિઝામીની	... ૫૮
,, ૨ જી, ,, ...	૭૪
,, ૩ જી, ,,	૮૪
,, ૪ થી, ,,	૯૦
,, ૫ મી, ,,	૯૪
,, ૬ ઠી, સમ્પાદની	૧૦૪
,, ૭ મી, ,,	૧૨૪
,, ૮ મી, સનાઈની	.. ૧૩૨
,, ૯ મી, મુલ્લા શીરોઝની	૧૩૬
,, ૧૦ મી, ,,	૧૪૨
,, ૧૧ મી, મેં નોં કુકાની	૧૪૮
,, ૧૨ મી ,, ,, ..	૧૬૨
,, ૩૫૫-૩૫૬	૧૭૬

દીખાયો પહેલી આવૃત્તિનો.

આપણી બદગીની ક્રેતાબ તે આપણી ખોરદેહ
અવસ્તા છે, પણ તેમા દાદાર અહુરમઝદની બદગી
ઉપરાત તેની ખલકતની સેતાયશખી સમાયલી છે,
અને તે ખોરદેહ અવસ્તાનો ઘણો મોટો ભાગ રોકે
છે ખાસ અહુરમઝદની બદગીને લગતા ફકરા ઘણા
છુટા છવાયા મળે છે, અને મોટો ભાગ તે હુસન
ચરતમાથી તથા અશો જરથોસ્તના ગાથામાથી
મળી આવે છે

કેટલાક લોકો એમ માને છે કે અહુરમઝદની
પેદાયશની તારીફ કીધી તેથી અહુરમઝદનીજ બદગી
થઈ, જ્યારે ખીજાઓના દિલ તેવી સેતાયશથી સંતોષ

પામતા નથી, અને ખુદ પરચરફોગારની તરફ
 પોતાની લાગણીના ઉભંગ બાહેર પાડવાને તેઓ
 ઈચ્છે છે, તેનીજ સ્તૂતિ ગાવાના તનબગાર હોય છે,
 તેનેથીજ મદદ માગવા ચાહુ છે, અને તેનેથીજ
 મુસાફના હાગેલ થવાની બાહેંગ રાખે છે આ જેલ્લા
 વર્ગને માટે અવગ્તામાયી ચુટી ડાઢેવા લાયક
 રૂઝગઓવાલી એક કેતામની વાણી જરૂર રહે છે
 એ હાજત કરી પાડવાને માટે મગ્દૂમ એરફ
 ગમમારપણ એફલણ દાવાયાનણ એ સ્તૂતિપાત કોશેરા
 કીધી હતી અને ૮૦ સં ૧૮૮૮ ના સાલમા
 ' મેતાયશે આરુમઝફ ' ને નામે એક બાંગીની
 કેતાબ પ્રગટ કરી હતી હાલની આ ચોપડી તેજ
 ધોરણ ઉપર છે પણ ધકરાઓની ચુટાણી મારી

પસદગી પ્રમાણે કરી છે, અને તેમનો અનુક્રમથી
જેમ મને રીધારે અનુક્રમ જાગે તેમ લીધો છે

અનસ્તાના ફરારીઓના તરજુમા જે આપવામાં
આવ્યા છે તે મોટે ભાગે મરફૂમ એરવફ કાવસજી
એફલજી કાગાના પુસ્તકોને આધારે છે, પણ થોડેક
ઠેકાણે ખીજા તરજુમાઓની મદદ લેવામાં આવી છે

બહીમા જેજે વિચારે સમાય છે તે ઉપરથી
બહીમા નીચે પ્રમાણે પ્રકરણો થઈ શકે છે

(૧) સેતાયશ, અથવા સ્ત્રી, જેમાં પરવર-
દેગાગની ખૂમીઓ ગાવામાં આવે છે

(૨) સેપાસ, જેમાં ભક્તિ કરનાર પોતાની
ઉપર તે કિતારની હર પાળની નવાજેશો

માટે આભારની તાગણી સાથે ગુપ્ત
ચુગ્ગરી કરે છે

(૩) **તૌજેશ**—યાને ગુનાહી માટેનો
પત્રાતાપ

(૪) **મદદ ખવાહી**—જેમા લકિત કરનાર
પોતાની ક્રોધ મુશ્કેલી આસાન થાય તે
સાર, અથવા નેકીની ગહે ચાલવા
માટે રેહબરી મળે તે સાર તથા લલા
કામો કરવાની ખાહેશ પાઠ પડ અને
ખુરાઈથી દુર રેહવાનું બની ગયે તે
સાર, યજ્ઞતાતની મદદ માગે છે

(૫) **મુરદ અથવા દુઆ**—જેમા બદલી
કરનાર અને દુન્યાના પોતાની બેહતરી

માટે તથા પોતાના કુટુંબ કુખીલા,
 ખેતીઓ, દોસ્તો, કામ અને દેશને
 માટે બલી મુરદ થાહે છે.

એમાના છે જા ચાર પ્રકરણ એવી કિસ્મના છે
 કે જેકે રાખ તે વિષે પોતાની બુદ્ધિ પ્રમાણે
 પોતાના દિલના ઉભંગ બાહેર પાડી શકે છે, જે કે
 તેમાબી ગેહમરીની થોડી વાળી જરૂર છે શુ માગવુ
 શુ ન માગવુ, કેવી રીતે શુક ગુળરી કરવી, કેવી
 રીતે તોજેરા કરવી, ગમેરે તેના દાખલા ધર્મ
 પુસ્તકો પુરા પાટે છે

પણ બધીનુ જે પ્રકરણ પહેલુ જણાવ્યુ છે
 તે-યાને સેનાયશ-તે અદા કરવાનુ બધાથી બની
 શકે તેમ નથી સાધારણ બુદ્ધિના માણસ માટે

તે ખુદાવ દની ખૂબીઓ અને સિદ્ધાનોની યાદ કરવાનું કામ વાણ મુસ્કેલ છે તેમા રાહબરીની ખાસ અગત છે, અને તે રાહબરી એકનો ધર્મ પુનઃકોમાથી મળે છે, અથવા તો ઉચી ઝપના ગકિત ધરાવનારા કવિ ઓના લખાણુમાથી મળે છે

તોજેશને લગતા પ્રકારો અનન્તામાથી ધણા જુજ મલે છે, અને તેનું કારણ ૬ આ ધાડ છુ કે આ બંદગી રચનારા અશો પુઝાને પોતા ની પાકી-જગીને લીધે પશ્ચાતાપ કરવા જેવું જાઝું હોય નહી, (તેમા પેગામબર સાહેબને માટે ગોનાહનો ખયાલ કરવોજ મહાલ છે) તો તેથી તાજેરાને લગતા ફકરા ઝાઝા મળતા નથી ઘણા ખરા ફકરા બહી

તરફના નિસ્કાર અને નેકાની ગહે આવનાના
પેમાનને લગતા છે

પાઝદમા ગોનાહોના પશ્ચાતાપ માટે પતેન છે
ખગી પણ તે મોટા ભાગે ગુનાહોની એક ટીપ છે,
અને તેમાં દિલને આકર્ષણ કરતાં તત્વ ઓછું છે

અદગીના જે વિભાગો ઉપર દેખાડયા છે તે
સવળા અવસ્થામાંથી પુરતી રીતે મળી આવી શકતા
ન હોવાથી મોનાબ્જતો વડે એ અદગીની પુર્વણી
ડરતી પડે છે મોનાબ્જતોમાં ફારસી શાએર
‘નિઝામી’ પહેલે દરબજેનો છે એની મોનાબ્જતો
ઘણીજ દિલ ચરપ છે એનેથી ઉતરતે દરબજે
‘સઅદ્દી’ આવે છે આપણા દસ્તુરોની મોના-
બ્જતોમાંથી માત્ર મરહૂમ મુલ્લા ફીરોજ દસ્તુરની

મોનાગતોજ મેં લીધી છે, અને ખીજા દગ્તુરોની
મોનાગતો ચોકસ સખખોતર છોડી દેતી પડી છે

ફારસી રાએરોની મોનાગતોખી સિલમિત્તામદ
મે લીધી નથી પણ તેમાથી ઇન્તેખાજ કયો છે
વણે જુજ કાણે એકાદ બે રાજોમા ફરકાર કરવાની
જરૂર પડી છે, અને એક કાણે મૈનોનો અતુકમ
મેહનઆહન ખદનામા આવ્યા છે

પારસી બગીની ચોપડીમા જુદીન રાએરોની
મોનાગત લેવામા કશુ વાધા નેનુ નથી. આપણી
ખોરદેહ અનનના મોટા ફતગેમા જે મોનાગતો
ખાયલી છે તેમાં આવી ગીતની ખેલ આગવથી
યદ ચુકી છે દાખના તરીકે નીચલી મોનાગતો
ખનાવનારા મુસબમીનો છે

‘ દિવસ મરખીઝા તાઅત કન કે તાઅત બહ
 કે હર ડારસ્ત ’ એ લીટીથી ચર થતી મોનાબત
 શમ્શે તખ્વીઝીની કહેવાય છે, અને કોઈ પસ્તુરે
 તેમા મેલજસાજ ફેરફાર કરેલો છે

‘પાદશાહા જુમે માત દન ગુઝાર’ થી રાઝ
 થતી મોનાબત ફરીફ-ઉફ-દીન અત્તારની ’

‘મન બન્દએ ગરીમમ ફરિયાદ રસ વ્જાહી’
 થી રાઝ થતી મોનાબત કોઈ મુસલમીન વખનારની
 છે એની છેલ્લી શેઅરમા ઇસ્લામી ધર્મને લગતો
 એક એસારો છે, પણ ખોરદેહ અવસ્તાના પ્કતર
 ‘ખાવનારાઓની નજર ચુકથી તે એમનો એમ
 રહેવા પામ્યો છે

છેલ્લે મારી પોતાની જોડેલી એ મોનાજતો
 મે આપી છે, તે જો કે નામીયા રાએરોના ઉમદા
 ગોહરોની સફમા ખીરાજવાને લાયકની તો નથીજ,
 તો પણ એવી આદાથી દાખલ કરી છે કે જેમ
 કેટલાક મિત્રોને તે પસંદ પડી છે તેમ કદાચ
 ખીજાઓનેખી પસંદ પડે

મે નો કુકા

૩-૮-૧૪

શ્રીહાક સુધારા સાથે ફરીથી છપાવી

સપ્ટેમ્બર ૧૯૨૪

ઉચ્ચાર સબધી સૂચના.

અવસ્તાના કકરાઓમા જ્યા જ્યા 'ઝ' અક્ષર આવે ત્યા તેનો ઉચ્ચાર ગુજરાતી 'ઝ' ની માફક નહી પણ ધ્રિઞ્ / ના જેવો કરવો

જે અક્ષરની નીચે ખોડાની નિરાતી (-) હોય તેનો અર્થો ઉચ્ચાર યાને સ્વર વિનાનો કરવો અને જ્યા એ નિરાતી ન હોય ત્યા આખો, સ્વર સાથનો ઉચ્ચાર કરવો, જેમ કે

અહુરેમ્ (ahurem)

હચ (hacha)

અવસ્તા.

•••••

૧ નિવએધયેમી હકારયેમિ દથુષો અહુરહે
મજ્ઞદાઝા રએવતો ખરેન ઘતો મજિશ્તહેચ
વહિશ્તહેચ સ્વએશ્તહેચ અઝાઝદિશ્તહેચ
અશ્વિશ્તહેચ હુકરેપ્તમહેચ અપાત્ અમ્રોતમહેચ
હુધાઝામના વાઉઙ-રફન ઘો, યો નો દધ યો
તતપ યો તુથુયે યો મધનુશ્ સપંન્તોત્તમો

(હા ૧-૧)

૨ અહુરેમ મજ્ઞદામ્ અપવર્તમ્ અપહે રતૂમ્
યજમધં હુદાઝાઘંમ મજિશ્તમ્ યજતમ્ યિમ
સેવિશ્તમ ઝાહત-ગએથંમ, દાતારેમ વૉહુનામ્
દામનામ

(હા ૧૬-૧)

૧ જગતને પેદા કરનાર મોઝેહવાલા, દબ્બા-
વાલા, સર્વથી મોટા, સર્વથી ભલા, સર્વોત્તમ, વાજબી
ઈનસાફ કરનારા, વિનમ અકકલવાલા, વણીજ સરસ
ચોજના કરનારા, અગોઈમા સર્વથી ચઢતા, બોલલા
હાપણુવાલા, અને સમૃદ્ધિ પ્રુશાલીવાલા અહુર-
મઝ્દની હું કીર્તિ ગાઉ છું, અને તે સાહેબને
મદદે બોલાઉ છું, જે સઉથી વણી-આખાદી કરનાર
મીનો આપણને પેદા કરનાર, ૩૫ આપનાર અને
પોપણુ કર્તા છે

૨ અશોઈનો સરદાર અગા હોરમઝ્દ કે જે
સારા હાપણુવાળો અને સઉથી ચઢતે દરજ્જેનો
ઈઝદ છે, તથા જે ધણોજ કાયદો કરનાર, દુન્યાની
આખાદી કરનાર તથા ભલી પેદાયશોનો પેદા કરનાર
ઔ, તેની હમો ભકિત કરીએ છીએ

૩ ધ્રુતૂમ્ વીરુપો વિધ્વાઓઘમ યજમધિ,
યિમ્ અહુરેમ્ મજૂદામ્

વી૦ ૩ ૧૬-૧

૪ હુક્ષાથાતેમાઈ ખાઅત ક્ષથેમ્ અહ્મત
હ્યત્ અધબી-દદમહિયા ચીન્મહિયા,
હ્વાનમહિયા હ્યત્ મજૂદાઈ અહુરાઈ.
અધાઈયા વહિશ્તાઈ

(હા ૩૫-૫)

૩ તમામ જાણનારી અકકલ, જે હોરમઝ
પોતે છે, તેને હમો યાદ કરીએ છીએ

૪ (તે) સર્વોત્તમ પાદશાહને ખચીત પાદશાહી
(છે) ' અહુરમઝ જે સહિથી સરસ અશોધ (છે)
તેની તરફ હમો મન લગાડીએ છીએ, (તેને) હમો
કબૂલ રાખીએ છીએ, તથા (તેને) હમારો પોતાનો
તરીકે ગણીએ છીએ

૫ અપાઅત્યા હયા વધેઉશ્યા મનઘા
 વધેઉશ્યા ફાથાત્, સ્તઓતાઇશ થવાત
 અહુરા સ્તઓતોઇખ્યા, ઉખ્યા થવાત
 ઉખધોઇખ્યો, યસ્ના થવાત્ યસ્નોઇખ્યા

(હા ૩૫-૧૦)

૬ વોહૂ થવા મનઘા વોહૂ ય્વા અપા
 વધુયાઓ ય્વા ચિસ્તોઇશ્ પ્યઓથનાઇશ્યા
 વચેખીશ્યા પઇરિ-જનામઇદ

(હા ૩૬-૪)

૧. ઓ અહુરમઝદ ' તારી અશોઝ, અને ભત્રી
મનશત્રી, અને સારી પાદગાહીને લીધે, તારી
જ્ઞાતિ ખીજી મધી રત્નિ કરતા વધારે ચડતી
છે, તારી કૃતિના ગાયનો ખીજી અધા કૃતિના
ગાયનો કરતા વધારે ચડતા છે, તથા તારી
આરાધણા ખીજી અધી આરાધણા કરતા વધારે
ચડતી છે

૨. તુને ભજા મન વડે, તુને ભલી અશોઘ વડે,
તુને ભલા હલાપણના રામો વડે તથા ભલા સખુનો
વડે હમો પહોચીએ છીએ

૭ નૅમખ્યામહી ઇષ્ટધ્યામહી 'વા મજ્ઞા
અહુર વીરપાઇશ્ચ દ્યૅવા હુમતાઇશ, વીરપાઇશ
હુખ્તાઇશ વીરપાઇશ દ્વિવરૂતાઇશ
પઇરિ-જસામઇર્

(હા ૩૬-૧)

૮ નૅમહી રક્ષામા અહુર મજ્ઞદા નૅમહી
ઉમેમહી નૅમ ધૅ વીત્રામઇર્, નૅમ વૅ
આવઁદ્યામઇર્, જઁથાઁરયા તનવન્ધ્યા
નિપાતયઁથા નિશ ઘરૂતયઁથા હરૈશાઇયા
અઈવ્યાક્ષત્રાઇયા નૅમ ધૅ આ યથા નૅમે
ફ્રમાવતો

(૧૧ ૫૮-૨)

૭ ઓ અહુરમઝદ ! તને હમો નમીએ છીએ, તારા
હમો કરજદાર ડીએ તમામ નેક વિચારોથી, તમામ
નેક સખુનોથી, તમામ નેક ઝામેથી, તારી નજદીક
હમે પહોચીએ છીએ

૮ ઓ અહુરમઝદ ! યદગીમા હમ સ તોપ મેળવીએ
ડીએ યદગીમાજ હમો ખુરી માનીએ છીએ,
યદગીમા હમો મરાયુલ ગેહવા માગીએ છીએ,
અને (હમારી) પાસમાની, સભાળ, રક્ષણ
અને ખયાવને માટે યદગીને—જે તારા જેવાની
ખદગી તેને—(હમારા) શરીર અને માલ મિલકત
હમો અર્પણ કરીએ છીએ

૬ અહુરાઈ મઝદાઈ વાવ વૉહુમર્જ
 વીરપાવૉહુ ચિતહ્મા, અપાઉત ઝૅમવર્ધતે
 ખરેત વર્ધતે, યા ઝી ચીચા વહિન્તા યદે
 ગાઉશ્ ચેદે અર્ષેમ યદે ઝૉચાઝૉ યદે
 રઝૉચેબીશ્ રૉઈવ્વેન ખાત્રા

(હા ૧૨-૧)

૧૦ ઇયા આત યઝમર્જ અહુર્મ મઝદામ
 ચે ગામ્યા અર્ષેમ્યા ફાત્ અપમ્યા ફાત્
 ઉવ ગઝૉમ્યા વ ધુહીશ, ઝૉચાઝૉમ્યા ફાત્
 ખૃમીમ્યા વીરપાચા વૉહુ

(હા ૩૭-૧)

૯ સત્તા અને ભલી તનાઈનાસા અહુરમઝને સરખો સતી ચીજ ૨ લાગુ પાડુ છું, (જે અહુર મઝદ) અગો, પ્રકાશનાલો અને ખોરેહવાલો (છે), તેને વડ ખન્ખર જે કાઠ સઉથી સરમ છે (તે છે), જેની આ દુન્યા (છે), જેની અગોષ છે, જેની નુરવાલી ચીજો (છે), જેની રોશનીઓ સુખનુ મળ છે

૧૦ આ પ્રમાણે અહિયા હમો આરાધીએ જીયે અહુરમઝને, જેણે જાનવર અને અનાજ પેદા કીધા, (જેણે) પાણી અને સારા જાડપાન પેદા કીધા, તથા (જેણે) રોશનીઓ, અને જમીન, તથા તમામ નેઆમતો પેદા કીધી

૧૧ અહ્યા ફથાયા મજનાયા
 હૂવપ ઘાઇશ્યા તેમ અત યન્નનામ રતિર્વાતા
 યજમર્ધ

(૧૧ ૩૬-૨)

૧૨ વૉલ ક્ષયમ તોઈ મજદા અહુરા
 અપએમા વીન્પાઈ યવે હુક્ષયગ્તૂ ન ના વા
 નાઇરી વા, ફાયેતા ઉમેયા અ રવો હાતામ્
 હુફાન્તેમા

(હા ૪૧-૨)

૧૧ તેની પાદશાહી, મોટાનું, તથા ખુર્ચીઓને
લોપ, તેને એ પ્રમાણે આરાધણાઓની શ્રે ટંકા ૫૯
હમો આરાધીએ છીએ

૧૨ ઓ અહુરમઝદ, તારી ભલી પાદશાહીને
૫ મેરા સુધી હમો પહોચીએ, (યાને તારી
પાદશાહીમા હમો આગાદ રહીએ), હમો નન તથા
નારીઓ માટે, તુ ભલો પાદશાહ છે, બન્ને દુન્યામા
હયાતીવાલાઓમા સઉથી ડહાપણવાલા પાગાદ !

૧૩ હુમાન થવા નજમ વજતમ
અષઘાચીમ દહેમજે અયા તૂ ને ગયન્થા
અન્નેન્તાઓન્થા બ્યાઓ ઉમેયા અ ધવો
હાતામ હુદાસ્તેમા

(૭૧ ૧૨-૭)

૧૪ હનએમાયા જએમાયા મજ્જા આદુરા
થવહી રજનહી ફરેગાયુ અએપાયા થવા
એમવન્તન્થા બુયમા રપોધશયા તૂ ને
દહેજેન્થા ઉશ્તાયા હાતામ હુદાસ્તેમા

(૭૧ ૪૧-૧)

૧૩ સારા હાપણવાના, આનંદલાની જાયડના,
અગોડની રાહેજ આજનાગ, તુ ખુદાદને હમો
(પોતાને) અર્પણ કરીએ ડીયે, તે સા- તુ હમારે
માટે હાગી તથા અવ્યવે તરીકે થા, એ યન્ને
દુન્યામા હયાતીવાલાઓમા સઉથી હાપણવાના '

૧૪ એ અહુરમઝ તારી અદર ખુરાળી મેગવતા
રહીને હમો લાખી હાગીને કાયક થઇએ તથા
(તેમા) ક્ષતેહ પામીએ તારી ઉપર પ્રીતિ રાખનારા
તથા હિમ્મત આધનારા હમો થઇએ તુ હમોને
લાખી મુક્ત સુધી આઆદીથી ખુશી રાખ એ
હયાતીવાલાઓમા સઉથી હાપણવાના '

૧૫ દ્વોષં સ્તર્યાતરમ્યા માથનર્યા આહુર
 મજ્ઞા અર્થોર્ગમદર્થેચા, ઉરમહિયા
 વીમામદર્થેચા, હ્યત્ મી જદમ મવર્થેમ
 કદદાથા દર્થેનાથ્યા મજ્ઞા આહુર આહ્યા
 હ્વો ને દાધદી આહમાધ્યાઆહ્યે મનખ્યાધ્યા
 તત્ આહ્યા યા તત્ ઉપા-જમ્યામા તવ્યા
 મર્મ અપખ્યાચા વીમ્યાધ યવે

(૭૧ ૪૧-૫-૮)

૧૫ ઓ અલુમજાદ ! તારી વખાણુ કનતારા તથા
 માત્રવાણી જાણનારા તરીકે હમો પોતાને અર્પણ
 કરીએ છીએ, તને હમો તાએ થઇએ છીએ, તથા
 હમો ઝુલ્લ રાખીએ છીએ ઓ અલુમજાદ ! જે
 બદ્દો (તારા) કાયદાઓ પ્રમાણે તે મારા જેવાને
 આપ્યો છે, તે તુ પોતે હમોને આપ આ દુન્યાને
 માટે તથા મીનોઈ દુન્યાને માટે, કે તેને લીધે
 હમેશ સુધી તારી સરદારીને અને અશોઈની
 સગારીને હમો પહોચીએ

૧૬ યેજિ વ્હા હિદ્દવએપ યેજિ મન વ યેજિ
 વચ ૫ યેજિ 'યઓન્ન યેજિ જઓપ યજિ
 અજઓપ આ તે અધે ક્ષયસ્તુય નીતે
 નએપયેમિ યજિ તે અધે અવા-ઉરઓવ ચત્
 યસ્તેચ વહમહેચ

(૧૧ ૧-૨૧)

૧૭ તત અત વધરીમધદી અહુરા મજદા અપા
 સ્ત્રીરા હયત ઇ મધનિમદિયા વઓએઇમાયા
 વરેજિમાયા યા હાતામ 'યઓન્નામ વહિસ્તા
 ખ્યાત ઉઓઇય્યા અહુળ્યા

(૩૫-૮)

૧૬ અગરત્ત મે તને આત્મરોદ કીયો હોય માના
 વિચારથી, અથવા માના અમુનથી, અથવા મારા
 કામથી, યા મારી મનુષ્યી, યા મારી મનુષ્ય ગર,
 તો તેને માટે (પન્નાવો કરીને, હને,) હુ તારી મુતી
 કરેછુ તારી આરાધણામા તથા તારી ભક્તિમા
 મે કમુર કીધો હોય તો તને હુ (હરે) (અરજ
 કરી) બોલાઉ કુ.

૧૭ ઓ અશો માહામણા અદુરમઝદ, ઉવતા
 ઝોના કામોમાના જે સઉથી સરસ (કામો) હોય, બન્ને
 દુન્યાને માટે, તે (કામો)ને હમો પસદ કરીએ
 છીએ, હમાર મન લગાડીએ છીએ, તે (મુજબ)
 હમો બોલીએ છીએ, અને હમો કામ કરીએ છીએ

અશો જરથોશ્તના ગાથામાધી

૧૮ અત્ ત્વા મે ગૂહી યોઉર્વામિ મજા
યેજામ્ સ્તોઇ મનઘા

વ ઘેઉશ પતરેમ મનઘો, હયત ત્વા િમ
ચા મધની નેત્રાએમ્,

હઇથીમ અપાહ્યા દામીમ અ પ્રેઉશ અહુરેમ
'વચ્ચોયનએપુ

(૧૧ ૩૧-૮)

અસો જરથોશ્તના ગાથામાથી

૧૮ ત્યારથી તને આખમા મે રાખ્યોછે ત્યારથી,
 ઓ અદુરમઝદ, તને મે ગળ્યો છે હ મેરા સર્વથી
 પહેલો, ભલા મન વડે ઈજવા લાયક, ભલા મનનો
 પિતા, રાસ્તીનું ખડ મળ, તથા આ દન્યાના
 કામો ઉપર સાહેબી ભોગવનાર તરીકે

અશો જગ્ગ્યારતના ગાથામાયી

૧૬ યે વાઝો મઝદા અહુરા પધરિ-જસાઈ
વૉહ મન ઘો

મધખ્યો દાવોઈ અહવાઝો અસ્ત્યતરચા
હ્યતચા મન ઘો

આયપ્તા, અપાત્ હયા, યાઈશ અપન્તો દધીત
ખાથે

(હા ૨૮-૧)

૨૦ પધરિ-જસાઈ મઝદા ઉન્તાનઝન્તા,
અત વાઝો અપા અરેદ્દરખ્યાચા નમ ઘા
અત વાઝો વધેઉશ મન ઘો હુનરેતાતા

(હા ૫૦-૧)

અશો જરથોશ્તના ગાથામાથી

૧૯ ઓ અહુરમઝદ ભલા મનની મારફતે તારી
નજદીક હુ પહોચુ ખાફી અને મીનોઘ બન્ને
દુન્યાના કાયદા અશોઘ વડે મને તુ આપ, જે વડે
ખુશાની આપનારુ સુખ હાસેલ થાય

૨૦ આજેઝીની રીને બેઉ હાથ ઉચા ધરીને, ઓ
અહુરમઝદ, તને હુ પહોચુ, ખચીત તને અશોઘની
મારફતે તથા ક્રિયા સાચની બદગીની મારફતે,
ખચીત તને ભલા મનની ખૂમીની મારફતે (હુ
પહોચુ)

અશો જરથોસ્ત્રના ગાથામાથી

૨૧ તાઇશ્ વાઝો યન્નાઇશ્ પઇતી મ્તવન્
અયેતી,

મઝ્દા. અષા, વ ઘેઉશ ખ્યાથનાઇશ મનઘો

(હા ૫૦-૯)

૨૨ તત્ મોઇ વીચિધ્યાઇ વઝોચા હ્યત
મોઇ અષા દાતા વહ્યો.

વીદુયે વાહૂ મન ઘા મેન્યા, દઇધ્યાઇ ચેહ્યા
મા ઝેરપિશ્

તાચીત્ મઝ્દા અહુરા યા નોઇત્ વા અ ઘત્
અ ઘઇતી વા

(હા ૩૧-૫)

અશો જરથોસ્તના ગાથામાથી

૨૧ ઓ અહુરમઝદ, (હુ) સ્તુતિ ગાનાર, આ
લક્ષિતઓની મારફતે, તથા અશોષની મારફતે,
તથા લલા મનના કામોની મારફતે તને પહોચ્યુ

૨૨ અશોષના કાયદા બાબે જે મારે માટે નેક
(હોય) તે પસંદ કરવાને મને કહે, જેનો કાયદો
મને મારી નેક મનસ્વીથી હાસેલ થાય તે હુ જાણુ
ઓ અહુરમઝદ, જે કંઈ નહીં થશે અથવા જે કંઈ
થશે (તે હુ જાણુ)

૧ શો જરયોશ્તના ગાયમાથા

૨૩ કત્ તોઘ રાઝરૈ, કત્ વપી, કત્ વા
સ્તૂતો, કત્ વા યસ્નઘા,

સ્તુધ્યાધ મઝ્દા ક્લાવઝોઆ, યા વીદાયાત્
અશીશ્ રાખ્નામ

સીયાન્નાઝો અપા પથો વ ઘેઉશ્ ખઝેતે ઝ
મન યો

(૧ ૩૪-૧૨)

૨૪ મઝ્દા અત્ મોઘ વહિશ્તા સ્ત્રવાઝોઆ
વ્યઝોધનાઆ વઝોઆ,

તા તૂ વોજૂ મન ઘા અપાઆ ઇષુદ્દમ્ સ્તૂતો,
ફામાકા ફાથા અહુરા ફેર્યેમ્ વસ્ના હધથ્યમ
ફાઝો અહમ

(૭ ૩૪-૧૫)

અશો ૪૨થોશ્તના ગાથામાથી

૨૩ ગુ (ઊં) તારા નિયમો 'શુ તુ ઇન્છે ઊં,
સ્ત્રીની બાબદમાં યા આરાધણાની બાબદમાં, તે
ઓ અહુરમઝદ તુ ખુદની રીતે કહે, કે તે હું સાબળુ,
જેથી તારા કરમાનો (બાળ લાવના) ના આશીર-
વાદો હાસેલ થાય અષોઘ વડે હમોને લલા મનના
પોતાના માર્ગો શીખવ

૨૪ ઓ અહુરમઝદ ! તું મને સહિયી સરસ
શિક્ષણો અને કામો, (જે છે) સ્તૂતીનો બદલો, તે
વિષે ખચીત લલા મન અને અશોઘ વડે કહે તારી
સત્તા વડે, ઓ અહુરમઝદ, (તારી) ઇચ્છા મુજબ
(તુ) ખરેખર જીતીને તાજ કરે !

~ શો જરથોશ્તના ગાથામાથો

૨૫ ઉસૂમોઘ ઉઝાર્ષ્વા અહુરા આમ ઇતી
તવાપીમ્ દસ્વા,

રુપેનિશ્તા મધન્યૂ મઝદા, વ ધુયા ઝવો આદા,
અપા હઝો એમવત્ વૉહુ મન ધા ફેસેરતૂમ

(હા ૩૩-૧૨)

૨૮ થ્વા ચીચીથ્વા રુપેનિશ્તા મધન્યૂ મઝદા,
યા હાર્ઝો અપા વ ઘેઉશ્ માયાઝો મન ધો,
વીરુપા અયારે દરેઝો-ઝયાતોઘશ્, ઉર્વાદ ધા

(હા ૪૩-૨)

અશો જરથોશ્તના ગાથામાથી

૨૫ ઓ ધણાજ વદ્ધિ કરનાર, તથા બદગીનેા
બદ્ધો લલી નેઆમતોમા આપનાર, મીનો અહુર-
મઝદ, મને તુ મદદ કર , લકિતભાવ વડે તુ મને
કૌવત આપ, અશોઈ વડે હિમતવાલુ જોર બખશ,
ભલા મન વડે મને સરદારી આપ.

૨૬ ઓ સહિથી આજ્ઞાદી કરનાર મીનો,
અહુરમઝદ ! તું પોતાને જાહેર કર, (અને) લાખી
જીદગીના બધા દહાડા સુધી સુખ સાથે ભલા મનની
દોલત, અશોઈ મારફતે, તુ બખશ પ્યારથી.

અશો જગ્યોજતના ગાથામાથી

૨૭ હવે ઝી અપા સૂર્યન્ટો ધરિખંતેમ
વીરુપોધખ્યો

હારો મધન્યૂ, અહુમ્બીશ ઉર્વથો મઝા

(હા ૪૪-૧)

૨૮ મા કમ્ભેજ્યા હયત્યા કમ્ભાના આભી,
ગર્જેઝોધ તોધ આ-ધત્ અવએના અહુરા
રજ્જેમ અગૂવાઝો હયત્ ક્રયો ક્રયાધ દધીત
આખસો વ ઘેઉશ્ અપા ધરતીમ મન ઘો

(હા ૪૬-૨)

૨૯ મધખ્યો થવા સાસ્ત્રાધ વૈરને અહુરા

(હા ૪૬-૩)

૭ શો જરથોશ્તના ગાથામાથા

૨૭ તુ (છે) પોતે ખચીત અરોહ વડ આખાદી
ડરનાર, સઘળાઓથી ખરાખી દુર ડરનાર મીનો,
(અને) અન્ને દુન્યામા દોસ્ત, ઓ મઝદા !

૨૮ હુ ટુક સપત્તીવાલો અને વળી થોડા સાચી-
વાલો છું, માટે તને હુ આબુજી કરૂં છું કે આ
(મારી) તરફ તુ નેગાહ કર, ઓ અહુરા ! જેમ એક
દોસ્ત ખીજ દોસ્તને આપી શકે તેમ દિલામો હુ
માયુ છું મને, ઓ અશો, લલા મનની દોલત
(િવષો) શીખવ

૨૯ મને બોધ આપનાર તરીકે, ઓ અહુર-
મઝદ, તને હુ પસંદ કરૂં છું

૪૨

અશો નરથોગ્તના ગાથામાથી

૩૦ વચુહી આદા ગઇની મોડ આ-મોઇ
અગ્યા

(૪૯-૧)

૩૧ અત્ર લે યર્જોગ્ત ઝેવીશ્વય જ ઉવંતિ
ન્યાવંશ પેરેથૂશ વહ્મહ્યા યૂમહાકહ્યા
મજદા, અથા ઉઝેજૂ વૉહૂ મનઘા,
યાઇશ અઝાથા મહ્મહાં ખ્યાતા અવઘે

(૯૧ ૫૦-૭)

અરો જરથોશ્તના ગાથામાથી

૮૦ મારા સ કટમા મારી કને લની બખગેશ
સાથે તુ આવ

૩૧ ઓ અહુરમઝદ ! અશોધ વડે તથા લસા
મનની મારફતે, તારી ભક્તિના ફાયદાકારક, મજ-
બુત અને મક્કમ માર્ગ ઉપર પહોચીને તારી સાથે
હું જોગઉ છું, જેને માટે તું (મને) રેહતુમાઈકર
(અને) મારી મદદે તુ થા

૨ શો જરયોશ્તના ગાથામાયી

૩૦ યે વ્યત મજા અમ્બુશતીમ અકેમ્બા
મનો યઝાઈ અવા

અએતેઉશ્યા તરેમઇતીમ વરેજેન ખ્યાચ્યા
તઝશિતામ હુજેમ

અઇયમનમ્બ્યા નરેન્તે

(હા ૩૩-૬)

૩૩ વીરપાચ્ચો મ્નોઇ હુજતયો યાચ્ચો ઝી
આચ્ચોઘરે યાચ્ચોમ્બ્યા હુન્તી,

યાચ્ચોમ્બ્યા મજા અવઇન્તી શ્વાહમીહીશ
ઝચ્ચોષે આખશોહવા

ચાહ ઉશ્યા મન ઘા ફાશ્યા અપાચ્યા ઉશ્તા
તનમ

(હા ૩૩-૧૦)

અરો જરથોશ્તના ગાથામાથી

૩૨ ઓ અહુરમઝદ ! બદગી મારફતે હું
(મારામાથી) દુર કર તારી તરફની નાફરમાની અને
બદમનરાનીને, અને ખેશી સાથની તુન્દીને અને
સાથે કામ કરનારાઓ સાથની ઠગાઇને, તથા તાબે-
દાર માણસો તરફના તિરસ્કારને

૩૩ સધળી જાથુકની સુખી હાલતો, જે ખચીત
આગળ ભોગવવામા આવતી હતી, જે (હાલમા)
છે, અને જે (હવે પછી) થશે તે, ઓ અહુરમઝદ,
તારી મોહબતમા તું બખશ તું આબાદીથી
(મારા) તનને મજબુત કર, લલા મન વડે, સરા
વડે, અને અશોષ વડે

અરો જરથોશ્તના ગાથાનાથી

૩૪ દાઈની-મોઈ, યે જામ તથા અપર્યા
ઉવરાઓર્યા,

અર્મરતાતા હઉર્વાતા, રપેનિશ્તા મધન્યૂ મજદા.
તવીષી ઉતયૂઈતી મનધા વૉહૂ ને દે

(હા ૫૧-૭)

૩૫ તત્ મોઈ દાઈની અહુરા હયત્ મજદા
રપેન્ તવા

(૫૧-૧૮)

બીરો જરથોસ્તના ગાથામાથી

૩૪ ઓ વણાજ આબાદી કરનાર મીનો અહુર-
મઝદ, કે જેણે ગાય દોર, પાણી તથા ઝાડ પેદા
કીધાં છે, તુ આપ મને અમરપણું અને તનદરોમ્તી,
રાકિત, ટકાઉપણું, અને ભક્ષા મન વડે રૂડી સજ્જાદ

૩૫ જે કાઠ તને ખુશાલી આપનાર (હોય) તે
મને તુ આપ, ઓ અહુરમઝદ.

૩૬ તાઓ અહિ ન્માને જમ્યાવેશ્ , યાઓ
 અપઓનામ કનૂતસ્ય અપયસ્ય વ્યાધમિગ્ય
 યધતિ-અન્તયસ્ય , ઉસૂ ન અ ધાઇ વીએ જમ્યાત
 અપેમ્ય ક્ષયેમ્ય સવસ્ય, ખરેતસ્ય, ખાર્યેમ્ય
 દૃઢો-પ્રતેમવ્યેમ્ય અ ધાઓ દ્યેનયાઓ યત
 આહુદેઇશ અરથુરત્રેઇશ

(૩૧ ૬૦-૨)

૩૭ અસિશત નૂ અ ઘત હય વીસત ગાઉશ
 ખુયાત , અસિશતમ્ અપેમ્ , અસિશતમ્ નર્શ
 અપઓના અઓળો, અસિશતો આહુઇરિશ
 ત્કએષો

(૩૦-૩)

૩૬ આ વરમા આવે આ (ચીંત) કે ન (જે)
 અગો લોકની ખુશતુડી, અને આરીવાંદ અને
 નિપટપણ અને ગુકર ગુઝારી ! હવે આ કબીલાને
 માટે ઉત્પન્ન થાય અશોધ, અને હકુમત, અને
 આખાદી, અને કીર્તિ અને સુખાઠારી, અને આ
 હોરમઝદી જરથોસ્તી દીનનું લાખા નખત સુધીનું
 ઉત્તમપણ

૩૭ હવે આ કબીલામાયી જન્યુક ઉત્પન્ન થજો
 ગાય નાર, જન્યુક અગોર્, જન્યુક અગો માણુમોનું
 કોવત, જન્યુક હોરમઝદી તરીકે

૩૮ તમેયાન્ ઇથ અપાઉતામે નવુડીશ
સૂરાઓઁ મપેન્તાઓઁ નવપયા, અષોઘરા અઞ્ઞપજ
હચિમેતાઓઁ ઝન-નયવ, નાનુ-હાઝવ ભવરે
અરેઝવ હિતેઞ્ઞ વધાહવામે પતિશનાઞ્ઞ
આતરનામે, નવ-વહવાઈ રયામેઞ્ઞ અઞ્ઞેન પ્રામેઞ્ઞ

(૩૯)

૩૯ નઈનીત અભિ નમાને મ્મઓપા
અન્નુશ્તીમે આહિતરા અનાહિતીમે, રાઈતિરા
અરાઈતીમે, આમે ઇતિશ તમેમઈતીમે અપુખ્ધા
વાક્ષ મિથઓખ્તેમે વાચિમે અપ દુર્ગમે

(૪૦-૧)

૩૮ અહીં આપ અગો યોજના ભલા, ગગ, અને
 આગાહી કરનારા ફોર્મો અગોધના પ્રિયાજો
 સાથે જીવને જમોનની પહોંચાઈ જોડવા, નદીની
 લખાઈ જોડવા, ખોળોની ઉચાઈ જોડવા (તેઓ
 આવી) વધારે લખા માણુમોની મુરાદ અર જાપનાને
 માટે, દુઃખ માણુસોની સામે થવા માટે, તથા દેશન
 અને કાર્તિના વવાગને માટે

૩૯ આ પરમા તામેદારી માર નાફરમાનીને,
 સલાહમ પળ કલ્યાણ નારાને સખાવત યખીજીને,
 સહ્યતા મગફરીને, સાચો ખોલેલો સખુન જુઠા
 ખોલેલા સખુનને, અગાઈ દુરવદીને (માર) !

૪૦ માં યવે ઈમેલ નકારાંશ આશવત્
 ખરેંનાં ઋગ્હીત્, માં આશવત્ ત ઈગ્હીત, મા
 આશવત્ આન્ન ઋગ્હીત, માં આશ્વિચ્છે
 પદતિ અષોઽશ્ચ વધુદાગ્ધાં ઈંમ ૧૫૫

(૩૦-૭)

૪૦ નહી કદા છોડે આ વરને સુખ સાથનુ
 ખોરેહ, નહીં (છોડે) સુખ આપનારી પ્રેક્ષત, નહી
 (છોડે) સુખ આપનારા ચાલાક ક્રુરજદ, અને નહી
 (છોડે) સુખ દેખાડનારા ચીજો તરફની ભલી
 અશોધની લાખી પ્રેક્ષી

ફારસી મોનાજતો.

ઉચ્ચાર સખધી સૂચના.

કારમીમા લખાળી 'ઝ' અત્તર આવે ત્યા તેનો ઉચ્ચાર નરમ આડારનો, યાને દંત્રિજી Z ના જેવો કરેના

ત્યાત્યા ખ' અને 'ઘ' અક્ષરો આવે ત્યાત્યા ઉચ્ચાર ગુજરાતી 'ખ' અને 'ઘ' જેવો નહી પણ નરમ પ્રકારનો, કારસી ટ અને દ ના જેવો કરવો

કારમીમા શબ્દનો છેદલો અત્તર અગરજો કાના, માત્રા, વગરે નિશાનીઓ રિનાનો હોય તો તે જેમ ગુજરાતી ભાષાના શબ્દોમા આવે છે તેમ અરધા ઉચ્ચારવાલો યાને સ્વર વિનાનો સમજવો આ કારણથી નમ્દના છેદના ખાલી અત્તરની નીચે ખોડાની નીચાની () દેખાડી નથી

માખયા તરાકે 'દારમ' નો ઉચ્ચાર 'દારમ્' કરવો

સોનાખત ૧) લી નિઝામીની

- ૧ ખુફાયા જહાન પાદશાહી તુરાન્ત,
કે મા ખિદ્મત આયદ ખુફાઇ તુરાન્ત
- ૨ યતાહે બુલન્દીએ પન્તી તોઇ,
હમે નીસ્ત દ આન્દે હન્તી તોઇ
- ૩ હમે આફરીદેસ્ત ખાલા એ પન્ત
તોઇ આફરીનન્દએ હર એ હન્ત
- ૪ જહાન્ગઝ ખખૂખી તો આરસ્તી,
ખિરૂત જાન્ક યારીગરી ખવાન્તી

માનાજાત ૧) લી નિઝામીની

૧ આ ખાસ ' દુન્યાની પાદગાલી નાગ છે
હમાર માટે ખેતમત સજવાર છે નાગ માટે
ખુદાઈ છે

૨ ઉચ્ચાઈ અને નીચાઈની પનાહ તે તુ છે,
સર્વ કાઈ છે તે કાની છે જ હમ્ની છે તે તુજ છે

૩ ઉચ્ચ અને નીચુ જે છે તે સર્વ પેદા કરેતુ
છે, અને જેમી છે તેનો પેદા કરનાર તુ જ છે

૪ દુન્યાને બધા ખુશીઓથી તે સણુગારેની
છે, કોઈનીથી મન માગ્યા વગર

મોનાન્ત ૧) ૧ી નિરાનગી

૫ જે ગમીઓ અનીઓ અઝ મુરોત તર,
સિચિશ્તી બ અન્હાઝએ યક દિગર

૬ ચુનાન ખર રશીસી ઓ ખચ્ની નિગાર
કે એહ જાન તયાઝ ખચ્ત હો ગુમાર

૭ ચુનાન ખચ્તી હન તાકે નીસફરી
કે અનીગર નીચ્ત ઝ બરતરી

૮ મુહન્નિસ ખસી ખચ્ત અઝ રાઝે શાન,
ન દાનકે કે ચુન કપી આધાઝે શાન

માતા તથા ૧) થી નિઝામીની

૫ ગન્ના અને ૬ ડી અને ખુમ્મી અને લિનારા
એ સર્વિમાથા એક ખીનને માફકસગની તે પેલાયરા
કીધી ૬.

૮ ત મેનીનો ગીત ચિતાર પાડ્યો ૭ અને
ગાવ્યા ૬, કે અમન એના કરતા બેહતર કશુ
કાંપી રાક નહી

૭ આ નીનોદગ્ના ગગનો મેહરામ (આસમાન)
તે એના તો નગ્ન બાવ્યા છે, કે કપણા
શક્તિયાખી તેના ડગ્તા વડુ ઉચ પહોચાતુ નથી

૮ ભ્રમિતિ ગ્નાતાર પણા પી કાફા મારે છે એ
બધાના ભેદ બાણવાના, પણ તે બાણી શકો નથી કે
તે એમની ન આવડેવી રીતે કીધી

મેના તલ તા બી નિરામીની

૯ બ હુ ચાહીશો અમ્મી તુરાજ
નિયાજત ન અએ અઝ હમે બીનિયાજ

૧૦ ત ખૂં આઝીનિશ તો ખૂં ખુદાય,
ત ખાશા હમે, હમે તો ખાશી અખાય

૧૧ બેરફ તાખેા ફર તયામફ તુરા,
કે તાખે બેરફ બર તતાખફ તુરા

૧૨ મરી કઝ તો ગદફ બુલની ગિરાય,
બ અફગન્ને કમ તયુકતફ કેપાય

મોના તલ ૧) લી નિઝામીની

૯ જેમી કાઠ પેદા કરીને તેનો રાગુગાર તે
કયો જે, તે ડગાતી તને જડ નયો એા તુ, કે
જે બનાથી અત્ર છે

૧૦ ત્યારે ખડત પેદા થયલી નહી હતી
ત્યારેખી તુ ખુદા હતો અને ત્યારે 'પુ કના
થશે ત્યારેખી તુજ કાયમ રહેશે

૧૧ અક્ષત ગમે એટલી ડોડવા ત્તા તને પહોચી
શકતી નથો, બલકે તેની રોરાની તારી ઉપર પ્રકાશ
ફેકી ગડતી નથી

૧૨ જેમી માયુ તારાથી કરીને બુવન્દીએ
પહોચ્યુ તે કાઈનાખી પાડી નાખનાથી હે પડે નહી

મોનાત ૧) થી તિ ૧૧

૧૩ કોઈના જે કોઈને નો અજ નવ કિલ્લ
બ પામતીએ કને તમને હાથને,

૧૪ હમે કીર-તમતીમે કમતિ-લીર,
તાહ યાવતી-તે તો- દમતીર

૧૫ મોના કોના દર મોના દર પામત,
તે અગ્યાદિ અગ્યાદિ જે દમ અગ્યાદ

૧૬ તુ અગ્યાદ મોના અગ્યાદ મોના અગ્યાદ,
કે તમતીલ નામત તિ ૧૧ આ રમે

મોના ૧૭ ૧) થી નિઝામીની

૧૩ જોનેથી તારો ગુસ્સા ઉઘે મસ્ત નામે,
તે કાનનીમી મસ્દથી ઉચાલએ પહેને નહી

૧૪ હમે સરખા તાગ હાથ નીચેતા છીયે
અને તારા ફરમાનગદાર છીયે, તુજ મસ્ને
ડરના- છે, અને તુજ સ્તગીર છે

૧૫ ગત અને ફહાડા, માજે કે બામદાદે, જો
કાનમી ચીજની હુ યાદ કર છુ તો તે તારી છે

૧૬ ત્યારે પેહલી ગતે ઉવરાને માટે હુ ખાહેન
કર છુ, ત્યારે તાગ નામની ડકર ડરવામા હુ
ઉતાવળમા પડુ છુ

મોના ત્રી ર) ત્રી નિરામ ત્રી

૧૭ વનર બામવાદ્યેત રાત્રમ મતુરેત
ભમે રૂઝ તાશબ પનાદમ બતુરેત

૧૮ ચુ મ્વાલમે રૂ તે રૂઝરામ યાવતી
મકુન રામ્બાલમ રૂઝન દાવરી

૧૯ ચુનાન તારમે અર્થ દાવરે કાર્મ્બાઝ
રૂઝીન બા-નિયાઝાન રાવમે બી-નિયાઝ

૨૦ પરસ્તનગી રૂઝ રૂઝ બાનગી
કુનર ચુન તો રૂઝ પરસ્તનગી

૨૧ દરાન આલમ આબા ગાન બ ગાન
દરાન આલમ આબા ગાન રૂઝ રૂઝ

મોનાજત ૧) લી નિયામીની

૧૭ અને જ્યારે સહવાર પડે છે, ત્યારે હું તારી
કને આવું છું, અને આખો દહાડો, ગત મુ'નો,
તારી પનાહ હું શોધું છું

૧૮ જ્યારે હું રાત દહાડો તારીજ મન આપું
છું, તો મને ક્યામતને દહાડ ગમી દો કરતો ના

૧૯ મને એવી ગતે રાખ, એ દાવરે કારમાજ,
કે આ હાજતમત (યાને દન્યાના માણુઓ) થો
મને હાજત રહે નહીં

૨૦ જે પૂજ કરતાર, બદગીને ગહે, તાર
જેવાની પૂજ કરે,

૨૧ તે આ દુન્યામા ખજનાથી આપાદ થાય,
અને પેલી દુન્યામા દુખથી છુટકારો પામે

મોનાજીત ૧) લી નિગામીત

- ૨૦ પહીદ આવરે ખદકો આલમ તોઈ
તો મીગનિઆ જિન્ને-કુત હમ તોઈ
- ૨૩ મગનીરત અજ બુદ હિઆબી ખ દસ્ત
હિઆબે મત અજ તુન્ત ચન્નાત કે હન્ત
- ૨૪ બેદો નીડગ અજ તો આવદ કિલીદ
ઝે તો નીડ વજ મત મદ આવદ પહીદ
- ૨૫ ઉમીદમ ચુનાનરત ઝાન બારગાલ
કે ચુત મત શવમ દ્વર અઝીત કાગ્ગાલ

મોનાબત ૧) ક્ષી નિઝામીની

૨૨ જગત અને આલમનો પ્રગટ કરનાર તુ
જે, મરણ આપનારખી તુજ, અને શુદ્ધી
આપનારખી તુજ છે

૨૩ મારા હાથમા મારો પોતાનો હિસાબ કાઢ
નથો, જેખી કે ને ચપ્પો હિસામ તારે હવાલે છે

૨૪ જુલુ અને બનાવતી ચારી તારેથી
(લમોને) મળે છે તારાથી નેકી અને માગયા
જુલુ જાહેર થાય છે

૨૫ મારી ઉમેદ તારી દરખારથી આ કે કે
ન્યાયે હુ આ કારખાના (દુન્યા) માથી દુર થાઉ
ત્યારે

મોના ને મી પિતૃનર્ત

૨૬ ચુનાન ગમ દુન અડમે ગયમ ખતો.
કે ખુરમ-નિલ આયન ચુ અડમ ખતો.

૨૭ હુમે લમે-ગાન તા મ હર બા મનન,
ચુ મન સ્તમ જત દૂમતાન દુમનન.

૨૮ અગર અમે. શૃશર ના ગર દુમનો પાય,
કે નત બાજ માનન યક યક ખગય

૨૯ તોડ આન હે તા મન મનમ બા મની,
વજીત હર મમાડમ તોડી-દામની

મોના તત્ ૧) ની નિઝામીની

૨ મારા મનની ખાહેરા તાનો તન્ડ એની તઝ
તુ ડર, કે હુ તારો આગળ આનુ તે ખુજાની
સાચ આનુ

૨૭ મારા બચા સાથીઓ ત્રતાગ્ન મુધોજ
મા । સાથ છે, જેના હુ આ પો કે એ દોસ્તો
દુઃખન યજ્ પડનાના છે

૨૮ અગર આખ-કાન હોય, કે હાથ-પગ
હોય, તે એકેએક મારેલા જુના પડીને રહો જવાના

૨૯ તુજ તે છે કે જે ત્તમુધો હુ 'હુ' તરીકે છું
(યાને હસ્તીતુ' બાન ધરાતુ છું) ત્યાંતુધો મારો
સાથે છે માટે તારા ત્રતાગ્નથી હુ ખાસો દામન
સાથે પાછો ફર તેમ નહીં થાય

મેના તો ની ન મેની

૩૦ એ અગ્નિજ રાજાનું દાનમે તુન
ફરીન આજીબી એન ન ખ્યાનમે તુરા ?

૩૧ બની, કારે તો મન પવન અસ્ત,
મેર દાઢ આ બનગી કદન અસ્ત

૩૨ બ મુકેમ રોન અવન, આનંગાડ મગજ,
નખુસ્તમે ભગવી - આનંગાડ મગજ

૩૩ બની કે મારીમ દાન ના-મખર,
ક મત દર દર અમે કે ખીતદ દર

૩૪ બિપુ સ મતો માયમે ખીરા રા,
તો નાની પિયામે ઉમે ખીશ ગ

મોનાબલ ૧, થી નિઝામીની

૩૦ લાચારોનો ધુટકાગ ડરનાર તરીકે તુને
તુ જાણુ છું, ત્યારે આ લાચારીમા હું તને કા
ન બોલાઉં

૩૧ હા, તાર કામ બદાઓની પગરોડ
ડરનાનું છે, અને માર કામ તારો ખેદમત કરવાનું છે

૩૨ મને પેહલે શુન્દર શુન્દર બનાવ અને
પછીજ વાલત આપ પેહલે મને સખુરો આપ
અને પછીજ કાટ આપ

૩૩ જે આકતમા હું સખુરી વગરી નહીં રાડું તે
મારાથી દુર રાખ, ઓ તુ કે જે ગેર બન્યાકથી
દુર છે

૩૪ મારો (કરણીની) પૂજા બધી મે તને અપુર્વ
કરી છે વધતા ઓછાનો હિસાબ નાણુનાર તુ છે

મોનાઝત ૨) ૭ નિઝામીની

૧ બુઝુર્ગ બુઝુર્ગી-ફા બા કમમ,
તોઈ ચાવરી-મખા યારી-ગમમ

.

૨ નયાબુદ્દિન અઝ બાન ચીઝી નબુસ્ત,
તો દાદી હમે, ચીઝ મન ચીઝ તુસ્ત.

૩ ચુ કહી ચેરાધે મરા નૂરદાર,
જે મન બાફે મરઅલ-કુશાન દૂર દાર

માનાબત ૨) હ નિઝામીની

૧ આ મોટાઈનાગા, મોટાઈ આપનારા સાહેબ
 હું મફતગાર વિનાનો છું, તજ મજ આપનારો
 અને મફતે પહોચનારો છે

૨ અન્વલમા હું કાછમી ચીજ પરથી મારા
 નાચ લાવ્યો નથી તે અખચ્યુ છે સત્વળ
 મા । જ મતા છે તે તારીજ છે

૩ ત્યારે તે મારો ચેરાગ પ્રકાશિત બનાવ્યા
 છે (યાને મને અક્ષત વિગેરે અખચ્યુ છે) તો
 ચેરાગને બુજવી નાખનારો પતન (યાને બદીઓ
 વગેરે,) મારેથી દૂર રાખ

૭૬

મોનાલત ૨) ૦ તિરાગીની

- ૪ બ કિશતત તો દાતી તનમનિયમ
બેફેહ જાન્યે કિશતમ બહમનિયમ
- ૫ કિફબત મકુન કિજર-ખાલ આમનમ,
બ દગાળિ તો ક-મિયાલ આમનમ
- ૬ મિયાલે મરા હમ તો ગદાન સુપી,
મગદાનમ અજ દગાલત નાઉસી
- ૭ બુદાવફ માઈ આ મા બનફર્મ,
બ નેર્યે તો ચક બ ચક જિનફર્મ
- ૮ હરાન્ય આદરીફસ્ત, ખીનનફરા
નિશાન મી ફેહદ આકરીનનફરા.

માના તવ ૨) જ નિઝામીની

મતીના કામને માટે (યાને અગાથ કરવા માટે) ત મને શક્તિ આપી છે, તો મે જે વાચ્યું જે તના (સારા) ફળ મને આપ

૫ મને જિત્તા કરતો ના, હુ મારી માગતો આવેનાછું તારો દગ્ગાહમા ઢાળે મોટ આવેલોછું.

૬ માઝ જે કાગું છે તે તુ સંકેદ બનાવ મને તાના દગ્ગાહમાથી નાહિમેદ પામે ના ફેરવ

૭ તુ હમાગ માલેક છે અને હમે તાગ ગોનામો છીએ હમે એકેએક જાણુ તારી શક્તિથી જીવતા છીએ

૮ જેથી કાઠ પેદા થયલું છે તે એક (રાસ્ત દાને) જેનારને તે કિર્તારની નિરાની આપે છે

માતા તા -) નિયમીતી

૮ હમે સૂરતા ખગે લગગો રાય
મ નરકોગે ચલત ખુચક કેલુમાય

૧૦ ગુરો બીનમ અઝ હર-ચે પર્ણિતન
કે હુલી તા નાજનદો આન આખેન

૧૧ અસી મન્જિય આમદ કે મત તા ખતા
નરાયદ ગુરો યાચત રંગા બેતા

૧૨ ખાં આન નમ અચે મરસાલત-ખાલે મન,
કે ખાશાં સુય મરસાલત રાજ મન

મોનાબત ૨) ૭ નિઝામોની

૯ જોખી આકાર છે તે, અક્ષ અને દાનેગની
આગળ, તે ધાટ-ધડનાર તરફનો રસ્તો દેખાડે છે
(યાને ડારીગરી તોડને ડારીગરનો ખયાલ કરવાનું
આપણને અક્ષ ત્રીખવે છે)

૧૦ જોખી ડાઠ (અપૂર્ણ) તૈયાર કરેનું હું જોઉં
હું તેની મારફતે હું તને જોઉં, કાગ્યુ -
ખનાયનાર તું , અને ખનેનું તે ૭

૧૧ મારાથી તે તારા સુધાના વણીએક મજન
આવેલી છે, તને પહોંચી નકાય નહો, સિવાય
તારી (મેહરબાની) થી

૧૨ ઓ માન લેનું ડંડનાર સાહેબ, મને
એવી રીતે મોકલે ગયું કે મારો રસ્તો લગી
કામોની તરફ રહે

મોનાલ ૨) ૭ નિગ્રામીની

૧૩ રાહી પીશમ આવર, કે અન્નમે કાર
તો ખુશ્ત્ર આશીઆ મન રમ્તગાર

૧૪ ઉમીદમ ખતો હમ્ત અન્દાજે ખીશ,
મકુન નાઉમીદમ જે દગાહિ ખીશ

૧૫ જ મન જુમ્તનો રેહ નમૂદન જ તો
ખ જાન આમદન, જાન ફરુદન જે તો

૧૬ મરાન યુન નજર ખગ મન અન્દાખ્તી,
મજન મિક્કઅત યુન્કે ધિન્વાખ્તી.

મોનાબલ ૨) જ નિત્રામીની

૧૩ મને એવો રસ્તો સજાડ, કે (આ દુન્યામા
મારું) કામ ખલાસ થયા પછી તુ ખુશ થયેલો
હોય, અને ૯ (ગુનાહોથી) છુટક પામેલો હોવું

૧૪ મારી ઉમેદ, અદામથી વધુ, તારેથીજ
છે તારી દરગાહથી મને નાઉમેદ ના કરતો

૧૫ મારું કામ (રસ્તો) દુડવાનું છે, અને
તારું રસ્તો દેખાડવાનું છે, મારું જો જીંદગીની
અણીએ પુગવાનું, તો તારું જીંદગી વધારવાનું
(કામ છે)

૧૬ મારી ઉપર તે નઝર કીધી તો હવે હાકો
કાઢતો ના, જો તે નવાજેશ કીધી તો હવે
ચાલુક લગાવતો ના

મોનાબલ ૨) ૭ નિઝામીની

૧૭ તો દાદી મરા પાયગાહે બુલબુલ,
તો અમ દસ્તગીર અન્દર ધન પાયબુલ

૧૮ મરીરા કે બર સર નેહાદી કુલાહ,
મયન્દાજ દર પાયે હર ખાકે રાહ

૧૯ નિફ્ફુ કુન ચુ કેદારે ખુદ કારે મન,
મકુન કારે બા મન ચુ કેદારે મન

મોનાન્ત ૨) ૭ નિઝામીની

૧૭ તે મને બુલદ દરજ્જે આપ્યો તો હવે
આ પગની બેડી (દુન્યાઈ લોભ લાલચો) માથો
મારો હાથ ધરીને બચાવ કર

૧૮ જે માર્યાની ઉપર તે કોનાહ મુકી જે,
(મોટાઈ આપી છે,) તેને કોઈની રસ્તાની ખાક
(નાચીજ માણસ) ના પગ તળે ના નાખતો

૧૯ તારી પોતાની કરણીની મ્વાફક માર કામ
નેક બનાવ , મારા કૃત્યોની મ્વાફક મારી સાથે કામ
ના લે.

માનાજાત ૩) જ નિઝામીની

- ૧ અએ હમે હરતી એ તો પૈદા શુદેહ,
ખાકે અધકે અજ તો તવાના શુદેહ
- ૨ ઝીરન્નશીને અલમત કાયનાત,
મા ખ તો કાયમ થુ તો કાયમ ખજાત
- ૩ હસ્તિયે તો સૂરતો પૈવન્દ નૈ,
તો ખકસો કમ ખતો માનન્દ નૈ
- ૪ આન્થે તથધયુર નપઝીરદ તોઈ,
વાન્થે નમુર્દસ્તો નમીરદ તોઈ

મોનાજાત ૩) છ નિઝામીની.

૧ ઓ તું, કે જેનેથી બધી હસ્તી પેદા થઈ છે, નમણી ખાક તારાથી જોરમદ થઈ છે

૨ આખી જગત તારા ઝુકાની નીચે બેસનારી છે, હમો તારેથી ટકેલા છીએ, જેમ તુ પોતાની જાતેજ કાયમ છે.

૩ તારી હસ્તી એવી છે કે જેને નથી કગો આકાર કે નથી કોઈ સાથનો સબધ, તું નથી કોઈના જેવો, કે નથી કોઈ તારા જેવું -

૪ કાઈળી ફેરફારને જે આધીન નહીં તે તુ છે, અને જેનું મરણ કદી હતું નહીં, અને આવશે નહીં, તે તુ છે

મોનાબત ૩) જ નિઝામીની

૫ મા હુમે ડાનીઓ પડા બમ તુરા,
મુઢકે તઆલાઓ તકદમ તુરા

૬ જાતે તુરા હુસ્ત બઝર્ અબદ,
હુન્દે તો ફઝી-ફે હર નીલા બદ

૭ ખાક બ ફમનિ તો ફારદ સુફન,
કુબખએ અખ્ખઝ તો કુની ખીસિતન

૮ અફે પરસ્તશ બતો ગીન્દ નિઝામ,
જુઝ બ તો ગર હસ્ત પરસ્તશ હરામ

મેનાનત ૩) ૭ નિગમીત

૫ હમે બધા ફાની ડીયે, અને કાયમપણ
તારજ માત્ર છે, મોટાઈનું અને પાકીજગીનું
રાત્ય તે તારજ છે.

૬ તુ જલેજ અનતકાળ સુધી કાયમ છે
તારી મેહરઆની ભવા કે ભૂકા સર્વને ગ્રાહ
આપનારી છે

૭ આક તારા હોકમથી પાયદારી ધરાવે છે,
અને બહુ રંગના ગુબજને તુ વગર થાભાએ ટેકવી
રાખે છે

૮ બદગીનું સાધણ તારાથી બ દોઅમ્ત પામે
છે, તારા સિવાય બીજા કોઈની બદગી હરામ છે

મોનાનત ૭) ૭ નિગમીની

૬ ગરથે કુની કેણેર ખસીરા જે મા,
કેથે શિકાયત ન હસીરા જે મ

૧૦ બી ફિયતસ્ત આન કે તો ખૂન રીઝીયરા
બી ખદલસ્ત આન કે તો આવીઝીયરા

૧૧ રૌશનીએ અફલ ખજન ફાઈ,
ચાશનીએ દિલ ખજમાન ફાઈ

૧૨ ખન્દએ તો ઇત કે દુઆ ગૂએ તુસ્ત,
ફર હો ગહાન ખાકે સરે કૂએ તુસ્ત

૧૩ ખાતિરશ અઝ મઅવેદત આખાદ કુન,
ગદનરા અઝ ખને ધમ આઝાદ કુન

મોનાબલ ૩) ૭ નિઝામીની

૬ ગમે તેટલા માણસો ઉપર તારી બંધગી
ઉતરે તો પણ તેઓમાથી એકનેખી ફરિયાદ કરવાનું
કારણ નથી

૧૦ જેને તું ગરદન મારે, તેનો ગોનાહ દુન
પાત્રનો હોયજ નહી, જેને તું સ્વર્ણએ લટકાવે,
તેનો ગુનાહ કાઈ બદલીની મારફતે રાક્ષા કરી
શકાય તેવો હોયજ નહી.

૧૧ જાનને તે અક્કલની રોશની આપી છે,
જ્યાનને તે દિલના ખવાસ દેખાડનારી બનાવી છે

૧૨ આ બદો કે જે તારી બદગી કરે છે તે
બંને જેહાનમા તારા મોહલ્લાની ખાક છે

૧૩ તેના મનને ખુદાઈની પેછાન કરનારા
જ્ઞાનથી આબાદ કર, તેની ગરદનને ગમતી
તોકમાથી છુટી કર

મોનાઝત ૪) થી નિઝામીની

૧ અએ બ અઝલ ખૂફો નાખૂફેલ મા
વએ બ અખદ ઝિન્ફેઓ કમૂફેલ મા

૨ અઝ પયે તુરત ઇન હમે ઉમ્મીદો ખીમ,
હમે તો અખખશાયો અખખશ અએ કઠીમ

૩ ચારએ મા સાઝ કે ખી-ચાવરામ,
ગર તો ખરાની ખકે રૂ આવરામ ?

મોનાબત ૪) થી નિઝામીની

૧ ઓ તુ સાહેબ કે જે અનન્ય જાગૃતી છે,
કે જ્યારે હમારી હસ્તીજ નહી હતી, અને ઓ
તુ કે જે અનતકાળ સુધી જીવતો છે, જ્યારે હમે
ખાક થઈ ગયલા હોઈશું ।

૨ તારાથીજ હમારી સધળા આરામ અને
ખીહક છે, તુ હમારી દરગુજરખી કર અને
હમો પર બખરોશખી કર, ઓ સખી

૩ હમારો ચારો કર, ઝારણુકે હમો મજ્જગાર
વિતાના છીયે, તુ જો હમોને હાકી કાઢે તો
કાણની તરફ હમો જઈએ ?

૯૨

મોનાનત ૪) યી નિઝામીની

૧ પીરો તો ગર ખી મગેપા આમદીમ,
હુમ બ ઉમ્મીદે તો ખુદા આમદીમ

૫ દર કે પનાહીમ ? તોઈ ખીતઝીઃ
દર કે ગુરીઝીમ ? તોઈ દસ્તગાર

૬ જુઝ દરે તો કિખેહ ન ખ્વાહીમ સાખત,
ગર ન તવાઝી તો, કે ખ્વાહુદ તવાખત ?

૭ ચાર શય અએ મૂનિસે ઘમખ્વારગાન,
ચારેહ કુન અએ ચારએ ખીચારગાન

મેનાનત ૪) થી નિઝામીની

૪ તારી આગળ હમે જોકે લાચાર થઈને
આવેલા છીયે, પણ તારી આરા કરીને, ઓ
ઝોદા, આવેલા છીયે.

૫ હમે ખીજ કોણુનો આશરો લઈએ ?—તુંજ
ખેમિસાલ છે હમે કોણુની આગળ જઈ ભરાઈએ ?
—તુંજ મદદગાર છે

૬ તારા દરવાજા સિવાય હમે ખીજે કોઈ
કેબલો ખનાવાના નથી, તુ હમેને નહી નવાજે '
તો કોણુ નવાજશે ?

૭ ઓ દુખીઓને દેલાસો દેનાર, હમારો દોસ્ત
તુ થા, ઓ લાચારોના ઇલાજ, હમારો દલાજ
તુ કર !

એનાજનત ૫) મી નિઝામીની

-
- ૧ ખુદાવદા દરે તૌફીક ખુકશાય,
અ ઇત ખફેહ રહે તેહફીક મિન્માય
 - ૨ દિલી ફેહ ફે યકીનતરા ખગાયફ,
અખાની કાફરીનતરા નરાયફ
 - ૩ મફેહ નાખુખરા દર ખાતિરમ રાહ,
ખદાર અઝ નાપસદમ દસ્ત ફતાહ
 - ૪ ફરનમન ખતરે ખુદ બિયફૂરઝ,
અખાનમૂરા સનાયે ખુદ દર આમૂઝ
 - ૫ તો આ ચન્દીન એનાયત્હા કે દારા,
અઈફાનરા કુળ ઝાયઅ ગુઝારી

મોનાજાત ૫) મી નિઝામીની

૧ ઓ ખોદાવંદ તારી કૃપાનેા દરવાજો ખોલ,
અને આ બાને સચ્ચાઈનેા રસ્તો દેખાડ.

૨ એવુ દિલ બખ્શ કે જે તારી ઉપર ચકીન
રાખવાની લાયકાત ધરાવે, એવી જખાન બખ્શ
કે તારી સ્તૂતિ ગાવાને કાબેલ હોય

૩ ખુરાઈને મારા મનમા આવવા ના દે,
નાપસદ ચીજો ઉપર મારો હાથ પહોચતો અટકાવ

૪ મારા લિત્તરને તારા નુરથી રોશન કર,
મારી જખાનને તારી તારીફ શીખવ

૫ તુ, જે એટલી બધી બખ્શશેશે ધરાવે છ
તે, લાચારોને કેવી રીતે પડતા મેળશે ?

મોનાબત ૫) ના નિઝામીની

- ૩ ખલાસી હેહ કે ર અઝ ખુદ બતાખીમ
બ ખિદ્મત કર્દતત્ તૌકીઃ યાખીમ
- ૪ ખિયામુર્ઝ અઝ અતાયે ખીશ મારા,
કરામત કુન લકાયે ખીશ મારા
- ૮ તોઈ કબ્લ કે ખાકમ આકરીની,
મ ફઝલમ આફરીનિશ બર ગુઝીની
- ૯ ચુ ર અફરૂખતી જાનમ બર અફરૂઝ
ચુ તઅમત હાદિયમ શુકમ હર આમૂઝ
- ૧૦ બ સખતી સખ હેહ તા પાય દારમ,
હર આસાની મકુન ફરૂશ-કારમ.

મોનાબત ૫) મી નિઝામીની

૬ હમેને હમારી ખુદ-પરસ્તીમાથી છોડવ, કે
જેથી તારી ખેદમત કરવાની તૈાશીક હમેને મળે

૭ તારી મેહરબાનીથી હમારા ગોનાહ માફ
કર, અને તારા દીદારની હમે ઉપગ કરામત કર

૮ તુજ તે છે કે જોજો અબ્વલ મને આકમાથી
પેદા કીધો, અને તારી ફઝલથી મને પેદાયશોમા
સરસાઈ આપી

૯ તે મારો ચેહરો રોશન કીધો છે તો જનખી
રોશન કર, તે નેયામત મને આપી છે તો મને
શુકરાના કરવાનું શિખવ ।

૧૦ સકટમા મને સળુરી આપ કે હું ટકેલો
રહુ, સુખમા હું તને બ્રહ્મ એમ ના યવા દે ।

મોનાલત પ) મી નિઝામીની

૧૧ 'મ અઝૂએ ખિદ્મતત 'અર દાસ્તમે પાય,
ચ અઝ રેહ યાવેહ ગર્દમ રાહ ખિન્માય

૧૨ ઝે પ્રજૂલે ખીશ ફેઝલી કુન મરા યાર,
'મ ફેઝલે મન મકુન બા જાને મન કાર

૧૩ ન દારદ કારે મન આન ઝૂરે બાઝૂ,
કે બા અફલે તો ખાશદ હમન્તરાઝૂ

૧૪ બ તફ્સીરી કે અઝ હા ખીશ • કર્દમ,
ખેજલતરા શફીએ ખીશ કર્દમ

મોનાબત ૫) મી નિઝામીની

૧૧ તારી ખેદમત કરવાના ધરાદાથી મે કદમ
ઉઠાવ્યા છે અગર જો હુ રસ્તો બૂલુ તો તુ મને
ગતો દેખાડ ।

૧૨ તારી ફઝલમાથી એક ફઝલને મારી
મદદગાર બનાવ , મારા કરતુકના પ્રમાણુમા મારા
જન સાથે ડામ ના લે ।

૧૩ મારા ડામો એટલા સગીન નથી કે તારા
જનસાક્ષી સાથે તરાબુમા તોલી રાકાય

૧૪ મે જે હદ ઉપરાતની તકસીરો કીધી છે તેને
માટે સિદ્ધારશ કરનાર તરીકે મારી શરમીદગીને મે
આગળ કીધી છે

મેનાનત પ) મી નિઝામીના

૧૫ શનામા કુન ય ખિદમત્તલ્લાએ ખીશમ,
અર અફગન ખુર્કએ ખિજલત કે ખીશમ

૧૬ દિલે મરતે મરા હુશ્યાઝ ગદાન,
કે ખ્વાબે ઘફલતમ ખીફાર ગદાન

૧૭ તનમરા દર કનાઅત જિન્ફેલ-દિલ દાર,
મિઝાજમરા ય તાઅત મોઅત્તદિલ દાર

૧૮ ય ખિદમત ખાસ કુન ખુર્મેન્ફિયમરા,
ય કમ મુગજાઝ હાજતમ દિયમરા.

મોનાબત ૫) ની નિઝામીની

૧૫ તારી ખેદમતો કેમ કરવી તેથી મને બાબુ-
કારુર, અને મારી આગળ જે શરમીંદગીનો ખુરખો
જે તે ઉઠાવી લે

૧૬ મારા મસ્ત થયતા દિલને હુશિયાર બનાવ,
અને ગફલતની ઉપમાથી મને ખેદાર કર

૧૭ મારા તનને સતોપ વડે પરહેઝગાર કર,
મારી પ્રકૃતિને બદગીથી સમઘાત બનાવ

૧૮ મારી ખેદમતને લીધે મને ખુશી કરવાનું
તારા પોતાના હાથમા રાખ, અને મારી હાજતોનું
બર લાવવું બીજા કોઈને હવાલે ના કર

મોનાબત પા મી નિઝામીની

૧૬ યુનાન દાગમ, કે દર નાખૂંદો દર ખૂંદ,
યુનાન ખાશમ ઝઝાન ખાશી તો ખુશ્ત

૨૦ મનેહ બીશ અઝ કશિશ તીમાર અઝ મન,
અ કહૂંદે કૌવતમ નેહ માઝ અર મન

૨૧ ચેરાધમૂરા ઝે કૈઝે બીશ દેહ નર,
મઝમઝા ઝાસતાને ખુફ મકુન દર

મોનાન્ત ૫) મી નિઝામીના

૧૯ મને એરી રીતે રાખ કે હમ્તીમા કે
નેસ્તીમા, તુ મારેથી ખુશી થાય તેવી રીતે હુ રહુ

૨૦ મારી સહન શક્તિ ઉપરાત મારી ઉપર રજ
ના નાખ, મારી ઉપર બોળે માગ કૌનના
પ્રમાણુમા તુ મુક

૨૧ મારા ચેરાગને (અકકલને) તારી બખ્શેશથી
નૂર આપ, અને મારા માથાને તારા ઉત્તરથી દુર
ના કર

મોનાજાત ૬) ઠી રોખ સચ્ચદીની

૧ ખુદાવદગારા નજર કુલ ખજૂદ,
કે જુર્મ આમદ અજ બન્હજાન દર વજૂદ

૨ ગુનાહ આયદ અજ બન્હએ ખાકસાર,
ખ ઉઝર્મોફ અરવે ખુદાવદગાર

૩ કરામા ખરિજૂક તો પર્વદેઈમ
ખ ઇન્આમો કુલકે તો ખૂ કર્દેઈમ

મોનાઝત ૬) ઠી શેખ સચ્ચદીની

૧ ઓ બ્રાહ્મવદ ' અખશેશની નઝર હમારા
ઉપર કર, કારણકે ગોનાહ બદાઓની સાથે તેમના
જન્મથીજ જોડાયેલા છે

૨ ખાકસાર બદાઓથી ગોનાહ થાયછે, પણ
તેઓ તુ માલેક તરફથી મારી મેળવવાની ઉમેદ
ધરાવે છે

૩ ઓ સખાવતવાલા સાહેબ તારા રઝકથી હમે
પળાયલા છીએ, અને તારી તરફની અખશેશ અને
મહેરબાનીની હમોને તમે પડેલી છે

૧૦૬

મોનાબત ૬) કૃતિ શાખ સંબંધીની

૪ બહા ચુન કરમ ખીનદો લુત્ફો નાજ,
ત ગર્દે જો દુખ્યાલો બખ્શન્દે બાજ

૫ ચુ મારા બ દુન્યા તો કર્દા અઝીજ,
બ ઉદ્યા હમીન ચગમ દારીમ નીજ

૬ અઝીઝીઓ ખવારો તો બખ્શીઓ બમ,
અઝીઝે તો ખવારી નખીનદ જો કરસ

૭ ખુદાવન્દે બખ્શન્દેહ ! ખવારમ મકુન,
બ ચુદલો ગુનેહ શમીસારમ મકુન

મોનાભાવ ૬) ફી રોખ સચ્ચીની

૪ બીખારી જ્યારે સખાવત અને મહેરબાની
અને નવાજેશ જુએ, ત્યારે બખશેરા કરનારનો
પીછો તે હરગેજ છોડે નહી

૫ આ દુન્યામા જ્યારે તે હમોને માન પામેલા
કોધા, તો આવતી દુન્યામાથી એવીજ ઉમેદ હમો
તારાથી રાખીએ છીએ

૬ ઇજ્જત અને ખુવારો તુજ બખશી શકે છે,
જેને તે ઇજ્જત આપી તેને કાઢ ખુઆર કરી
શકે નહી

૭ ઓ બખશેરા કરનાર ખુદાવદ મને ખુઆર
કરતો ના, અને ગુનાહતી કે ગાલીયતથી મને શરમીદી
કરતો ના

૧૦૮

મોનાબત ૬) ફી રોખ મચ્છીની

૮ સુનદલત મકુન ચુત મની ખર સરમ,
ઝે દસ્તે તો ઘેલ જર ઉકુખત ખરમ

૯ મરા શર્મસારી ઝે રૂયે તો ખસ,
દિગર શર્મમારમ મકુન પીગે કસ

૧૦ જરમ ખર ખર ઉક્તદ ઝે તો સાયઈ,
સિયેલ્લરમ બુવદ કમ્તરીન પાયઈ

મોનાલત ૬) ફી રોખ મન્દીની

૮ મારા જ્ઞાને મારો ઉપર ત્રાલેખ થના ના
દે, અગર જો મને શિક્ષા થાય તો તે તાગ
હાથથીજ હોય તો બેલતર

૯ મને શરમીન્દગી તારી આગળ હોય તેટ
લુજ બસ છે કાઠ બીજાઓ આગળ મને શરમીન
તુ કરતો ના

૧૦ મારા સર ઉપર જો તારો હાથો ઉતરે,
તો આસ્માન વટીકનો મરતબો મારેથી ત્રણો
ઉતરતો થાય

૧૧૦

મોનાભા ૬) હી શેખ સજ ફીની

૧૧ ખ હુત્તમે ખુખાન યા ઐરાન અઝ ફરમ,
નદારદ ખ જુઝ આસતાનન સરમ

૧૨ તેા ફાની કે મિન્કીના બીચારેઇમ,
ફરમાન્દે ખા નક્સે અમ્મારેઇમ

૧૩ નમોતાઝદ ઇત નક્સે સકશ ખુનાન,
કે અકલશ તવાનદ ગિરફતન ઇનાન

૧૪ કે ખા નક્સે શૈતાન ખરાયદ ખ ઝૂર ?
તખર્દે પલગાન તયાયદ કે ઝૂર

મોનાબત ૯) ફી રોખ સન્નહીની

૧૧ તુ મને મહેરબાનીથી બોલાવે, યા દરવાજા
પગથી લાકી કાટે, તોખી તારા ઉપર સિવાય બીજી
કોઈ જગા મારા માથા માટે નથી

૧૨ તુ જાણે છે કે હમો મિસ્કોન અને લાચાર
ગીયે, અને હવમોને લીધે અશક્ત થઈ પડેલા છીયે

૧૩ આ સરકરીવાલા હવસની ચાલ જોવા
પ્રકારની નથી કે અકકલ તેની લગામ પકડી શકે

૧૪ આ શૈતાની હવસ સાથે કોણ જોર
અજમાવી શકે ? ચિન્તાઓ સાથે લડવાનું કીડીથી
અની શકે નહી

મોનાઝત ૬) કૃી શેખ મઅનીના

૧૫ છુકુન હસ્તગીરીઓ રાહી એફેહ
વઝીન ફુશમનાતમ પનાહી એફેહ

૧૬ ચેરાધે યકીનમ ફરા રાહ ફાર,
ઝે ખદ કદનમ ફસ્ત ફૂતાહ દાર

૧૭ ંગદાન ઝે નાહીદની હીદેઅમ,
મફેહ ફસ્ત ખગ નાયમ હીદેઅમ

૧૮ મન આન ઝરે અમ દર હવાઅ તો નીસ્ત,
વજૂદો અમ દર ઝલામમ યકીસ્ત

માના ૧૧૮) કૃષિ ગેળ મજદૂની

૧૫ તુ મદ આ રીને કોઈ રસ્તો ફેખાડ અને
આ રમ્મનો આ ન માગ વળગ કર

૧ માગ યદોનનો આગ તારો ગદ ઉપર
(બગલા) ગખ, - ને ખામ કામ ડગાથી માગ
હાથને ગટકાન

૧૭ જે ચીતે તરી જેરા લાયક તેની તરફથી
મારી ખાખોને કેવળ જે કામો ન પસંદ તેની
ઉપગ્રથી માગ હાથને ગેડ

૧૮ તારી હવામા નાખુ થયથી એક રજકણુ
મિસાન પુછુ અને માગ અધગરમા હસ્તી કે
નીમ્ની એક સરખી છે

૧૧૪

મોતોખત ૬) ફી ગામ નીની

૧૯ ઝ ખુશાદે હુલ્લત ગુઆઈ ખસમ,
કે જુઝ દર શુઆઅત તખીનદ ઝસમ

૨૦ મફીરા નિગોઝ કુન કે બેહૂતર કમસ્ત,
ખાફરા કે રાહ હકીલવાતી મસસ્ત

૨૧ મરા ગર બિગીરી ખ ઇન્માકો ફાદ,
બેતાલમ કે અકવત ન ઇત વઅદે દાદ

મોન તત ૬) ફી શેખ મજહીની

૧૯ સૂર્ય જેવી પ્રકાશીત તાગી મેહરમાની
તરફથી માત્ર એક ડિરણુ મને યમ છે, કારણ કે
તારા રજાગમા ન હોઉં તો ટાઇ મને જોઈ
શકતું નથી

૨૦ ખરાબ માણસ ઉપર માત્ર તારી નેગાહ
પહોંચે તો તે ઘણો સરસ માણસ થાય, કારણ કે
બીખારી ઉપર પાદશાહનું માત્ર ધ્યાન એ વ્યાય તો
અસ છે

૨૧ અગર જો તું ઇન્સાફ અને દાદની રાહે મને
ધરે, તો હું ફરીઆદ કર કે તારા માફી-અખશનારા
ગુણ તરફથી હમોએ એવી વકી રાખી નહીં હતી.

૧૧૬

મોના તન ૬) કૃતી શય મન દીની

૨૨ ખુદાયા ખ ઝિલ્લત મગત અઝ ફરમ,
કે સુરત ન ખન્દ ફરે દીગરમ

૨૩ વગ અઝ જોડલ વાયમ મુફમ રૂઝ ચન્દ,
ઝનન ઝામેમ દર ખરૂયમ મખન્દ

૨૪ ચે ઉઝૂર આરમ અઝ નગે તર-દામની,
મગર ઉઝૂર પીશ આવઝમ ઝચે ઘની

૨૫ ઝકાઝમ ખ જુમે યુનાલમ મગીર,
વનીગ તરહુમ ખુવદ ખર કકીર

મોનાન્તત ૨) કુલ ગેબ અગાની

૨૨ એ ખાના, મને નામોસી સાથે નાના
દરનાખપની હાકી ના ડા, ગણુકે મના ખીજે
દરવાજે મને લાથ લાગનાનો નથી

૨૩ અને અગગને નાનીયતથી હુ કેટલાક
સ્વિમોવેર ગેન્હા જ ગહ્યો, તોખી, જ્યારે હવે હુ
આવ્યા છું, ત્યારે મારી સામે દરવાજે બધ ના
કરી દે

૨૪ ગુનાહની નામોસી થકી નુ મારીની
હલીલ હુ રજુ કર, સવાય કે મારી આજેઝી રજુ
કર, (અને હુ) કે, એ તવગર સાહેબ !

૨૫ હુ ફકીર છું, મને ગુનાહ કરવાના વાડ માટે
પકડ ના, કારણકે તવગરને ફકીરને માટે દયાની
લાગણી હોયછે

૧૧૮

મોનાનત ફા ક્રી ગ મ મગદીની

૨૬ અગર યારી અન્દક જલલ દાનમ,
બ નાબિખ્રી શુફે ગદાનમ

૨૭ તો ખીના ઓ મા ખાયક અજ યક-દિગર,
કે તો પદેહ-પૂશી ઓ મા પદેહ-દર

૨૮ અગર જુર્મ ખખશી બ મિકદારે જૂદ,
નમાનદ ગિરફતારી અન્દ વખૂદ

મોનાજન ૬) ફી ગેમ સન્યદીની

૨૬ અગરજો મારી ઝાઘ યાડી વણી ખતા કોઈ
દેવતની જાણુમા આવે, તો તેથી નાદાની વાપરીને
મારી તે ખતાઓ આરાકારા કરી દેશે

૨૭ (ખામીઓ) જોનાગે તો તું જે પણુ હમે
લોક એકમેકનો જ રાખીય છીયે, કારણકે તું
(ખામીઓ ઉપર) પરદો ઢાંડનાર છે, અને હમે
પરદો ફાડનારા છીયે

૨૮ અગર તારી સખાવતના પ્રમાણુમા તું
જોનાહ માફ કરે તો કાળી સકટ જેવું હમ્તીમા
રહે નહી

મોનાબત ૬) ફી ગામ મચ ફીની

૨૯ વગર ખરમ ગીરો બ કફરે ગુનાહ,
બ ફૂઝબ ડિઝિતો તગઝ મખાહ

૩૦ ગરમ ફમ્તગીરી ખજાઈ ઝમમ,
વગર બિકગની ખર તગીરદ ઝસમ.

૩૧ કે ઝગ આવરદ ગગ તો ચારી ફેહી ?
કે ગીન્દ ચુ તો રમ્તગારા ફેહી ?

૩૨ ખુદાયા બધન્લત શિઝસ્તીમ ઓહ્દ,
એ જૂર આવરદ બા કઝા ફમ્તે બેહ્દ ?

મોનાબત - ફી ગેખ મચ્છીની

૨૯ પણ અગરજો, ગુનાહના પ્રમાણમા તુ
ગોસ્સો કરે તો (હમાન કામોનુ તોલ ડગ્ગા માટે)
તરાબુની શો અગત્ય છે ? દોજખમાજ હમારો
જગા થાય

૩૦ અગર તુ મારો હાથ ધરે તો હુ (સલામત)
જગાએ પુગુ, અને અગરજો તુ નાખી દીયે તો કોઈ
મને ઉકાડનાર નથી

૩૧ તુ જો મ દ આપે તો કોણ હમો ઉપર જોર
કરી શકે ? તુ હમોને છુટકારો અજો તો કોણ
હમોને ગીરફતાર કરે ?

૩૨ ઓ ખોદા ગફલત કરોને હમે પેમાન
તોડયુ છે , ડઝા આગળ કોશેશનુ શુ ચાલે ?

૧૨૨

મોનાન્ત ૬) હો શેખ સ દીની

૩૩ ચે ખર ખીઝદ અઝ દસ્તે તદખીરે મા ?
હુમીન તુફ્તેહ્ અસ ઉઝૂરે તફ્ફસીરે મા

૩૪ ખઝાઅત નયાલુદર્મ ઈફ્રા ઉમીદ,
ખુદાયા જે અફ્વમ મકુન નાઉમીદ

૧૨૩

મોનાબત ૬) કૃષી શેખ સચ ફીની

૩૩ હમારો તફ્ફીરથી નુ કામ થઈ શકે ? એજ
ફલીવ હમારી તકમીરની માફી માટે ખમ છે

૩૪ આના સિવાય ખીલ કોલ મતા હુ (તારી
આગળ) લાવ્યો નથી , એ ખુદા તારી માફીથી
મને નાકિમેદ ના કરતો

મોનાઝત ૭) મી ગેખ મચ્છીની

- ૧ શુકો મિયાઓ મિત્રતો ઇજ્જત ખુદા તુરા,
પર્વદગાં ખટકો ખુદાવન્દે કિષ્તિયા
- ૨ દાદાં દૈખ-દાનો તિગેલ્ફારે આમમાન,
રિજાકે બન્દેલ-દર્વેશ બક્ષાકે ચેલ-તુમા
- ૩ ઇકાર મી કુનદ હો જોહાન ખર યગાનગીત,
યક્તાઓ પુરતે આલમિયાન ખર દરત દુતા

માનાજાત ૭) મી શેખ સમ્પદીની

૧ ઓ ખોદા તને (હમે અર્પણુ કરીએ છીએ)
શુકર ગુજરી, એહસાનના ઉભરા, આભારની
લાગણી, અને ઈજત, (તુ) જે ખલકતનો પાળનાર
છે, અને મોટાઇનો સાહેબ છે

૨ ગેખી વાત જાણનારો દાદાર, આસમાનનો
સંભાળનારો, બન્દાઓની પરવરશી કરીને ગુજરાન
આપનારો, અને રેહનુમાઇ કરવાવાલો કિતાર (તુ છે)

૩ બન્ને જોહાન તારી એકયતાનો એકરાર કરે
છે, તુ એકડો છે, અને તારા દરવાજા ઉપર
આલમની પીઠ ખેવડી થયલી (નાકી વગેલી) છે

੧੨੬

ਮੋਨਾ ਕਤ ੭) ਮੀ ਰੋਘ ਸਾਜੀਨੀ

੪ ਯਾਹੇ ਤੋ ਝੁਝ-ਪਵ ਰੋ ਵਰੁਕੇ ਤੋ ਫਿਲ-ਰੀਘ,
ਨਾਮੇ ਤੋ ਧਮ-ਭਦਾਯਾ ਝਲਾਮੇ ਤੋ ਫਿਲ-ਝਾ

੫ ਕੁਘਨੇਝੁ ਤਾਲਥਿ ਕੇ ਖੁਨੀ ਯਾਹੇ ਭੀ ਘਯੈਰ,
ਘਰ-ਘਰੇ ਫੈਲਾਈ ਕੇ ਕਰਾਮੁਖ ਖੁਨਹ ਧੁਰਾ

੬ ਯਾ ਰਘ ਘਲਾਏ ਅਝੇ ਤੋ ਘਿਰਧਾਰ ਕਫੇ ਧਮ,
ਭਿਰਮੀਫ ਭੁਰਾ ਅਝ ਕਰਮਤ ਅਝੇ ਮਾ-ਮਝਾ

મોનાઝત ૭) મી શેખ મન્દોની

૪ તારી યાદ રહતી પરરેરા કરનારી છે, તારી
સ્ત્રીને દિલને બેદલાવનારી છે, તારૂં નામ ગમ
ભુસારનાડ છે, અને તારા કનામ દિય બેચનારા છે

૫ ધણો ભાગ્યવાન તે કે જેને તુ લલાઇ સાથે
યાજમા રાખે, અને ધણો લિલુ-ભાગ્ય તે કે જે
તને વીસારે

૬ ઓ માયેક તારા હોકમથો ઉલટુ અમે ધણુક
કીધુ છે, અને તારી બખ્શેશથી ગઝિનરી માટે
મારી મેળવવાની ઉમેદ રાખીયે છીયે

મોના તત ૭) મી ગેખ મચ્છીની

૭ યા રખ બહુત્કે ખીશ ચુનાહાનેમા બપૂશ,
રૂઝી કે રાઝહા ફિતહઝ પદેહ બર્મિલા

૮ હમ્બારેલ અઝ તો હુત્કે ખુદાવની
આમદેસ્ત
વઝ મા, ચુનાન કે દર-બુરે મા, કેઅલે
ના-સઝા

૯ યા રખ ડખૂલ કુન બ બુઝુર્ગિઆ
હુત્કે ખીશ,
કાન્ગ કે રદ કુની નબુવ હીચ મુલ્તેલ
૧૦ કદા તો આન્ચે શર્ત ખુદાવદિયે તો ખૂદ,
મા દરબુરે તો હીચ નકદામ રખખા

મોનાજીત ૭) મી રોખ સન્નદીની

૭ ઓ માલીડ, તારી મહેરમાનીથી હમાન
ગુનાહોને ઢાકળે, તે દહાડે કે જ્યારે બધા ભરમો
પરદામાથી ખુલ્લા થઈ બહાર પડશે

૮ માલેકને ઝાજલી મહેરબાની નિયમીત હમો
ઉપર તારી તરફથી ઉતરેલી છે, અને હમારી તરફથી
હમારા પ્રમાણુમા, નાલાયક કામ થયા છે

૯ ઓ માલેક તારી મોટાઈ અને મહેરબાનીથી
હમોને કબુલ ગય, કારણ કે જેઓને તુ રફ કરે છે
તેઓને બીજો આરાશે કોઈ નથી

૧૦ તારી ખુદાવદીને જે ઝાજતુ હતુ તે તે
કીધુ છે, પણ ઓ હમારા સાહેબ, તારે લાયકનુ
હમોએ કાંઈ કીધુ નથી

માનાભાવ ૭) મી શાખ નબલીની

૧૧ મેહલસ્ત ગર અચરમે ઇનાયત નજર કુની
એરલાહે કલ્પરા એ મહલ પીશે કીમિયા ?

૧૨ ઝાલાતર આન્કે હમ તો મગીરી મ
ફરતે ખીશ

દસ્તી, વગર ન, હીચ નયાયદ ઝે દસ્તે મા

૧૩ કારી અમુન્તહા નરમાનીદેહ ફર તલખ
બુદ્દામ રૂઝગારે ગેરામી અમુન્તહા

૧૪ યા દોલતા અગર અ એનાયત નજર કુની !
વા ખિજ્લતા વગર અ ઉકૂબત દેહી જા !

મોનાજીત ૭) મી શેખ સચ્ચદીની

૧૧ (હમારો ઉપર) તુ મેહરબાનીની ચશમથી
નજર કરે તો તે સહેલ છે, કારણ કે હલકી ધાતુને
નધાનવાનુ કામ કોમીયાની આગળ તુ મુશ્કેલ ૨

૧૨ ખેહતર તો એ છે કે તુજ પોતાને હાથે
હમારો હાથ ધરે, નહીં તો, હમારો પોતાને હાથે
કાંઈ કામ થવાનુ નથી

૧૩ તારો તક્વમ કાઈમી કામ સરખમ
પહાચાડીયા વગર હમે અમુલ્ય ખખતનો છેડો
નાવ્યા હીયે

૧૪ વાહ, તુ હમારો ભાગ્ય અગરજો તુ
મેહરબાનીની નજર કરે ! અને હાય ! શું શરમીદગી,
અગર જો તુ શિક્ષાનો ખદસો આપે !

મોનાઝત ૮) મી સત્તાઈની

- ૧ મલિકા જિકે તો ગૂચમ કે તો પાકીઆ
 ખુદાઈ.
 નરવમ મન બબુજ આન રેડ કે તો
 આન રેડ બેનુમાઈ
- ૨ હમેદગાઈ તો જૂચમ, હમેદરકાઈ તો પૂચમ,
 હમે તૌહીદે તો ગૂચમ, કે બ તૌહીદે મજાઈ
- ૩ તો ખુદાવદે યમીની, તો ખુદાવદે યમારી,
 તો ખુદાવદે જમીની, તો ખુદાવદે મમાઈ

મોનાઝત ૮) મી સનાકની

૧ ઓ પાદનાહ ' તારો પાદ હુ કર, કારણ તુ
પાક છે, અને ખુદ છે, તુ જે જનો દેખાડે તે
સિવાય મીજે રસ્તે હુ નહીં જઈ

૨ હુ હમેશ તારી દરગાહની સોધમા રહુ,
હમેશ તારે લગતા કામોમા ઉમ ગી રહુ, હમેશ તારી
એકતાની સિફત ગાનો રહુ, કારણ કે તુ તેવી
સિફતને લાયકનો છે

૩ તું સુખનો* માલેક છે, તુ પુકાળપણનો †
માલેક છે, તુ જમીનનો માલેક છે, તુ આસમાનનો
માલેક છે

[* 'યમીન' નો અર્થ 'જમણુ' બી થાય છે
† 'યસાર' નો અર્થ 'દાણુ' બી થાય છે.]

મોનાભવ તો નો મનાવના

૪ હમેરા ઐમ તો પૂશી, હમેરા ધમ તો દાની,
હમેરા રિઝૂક રમાની, કે તો મૈાજદે અતાઈ

૫ અરી અજ ચૂનો ચેગઈ અરી અજ ઉગઝા
નિયાઝી,
મરી અજ સુરતો રઝી, અરી અજ ઐમા
અતાઈ

૬ તો અલીમીઓ લકીમી, તો અખીગ
ઓ અમીરી,
તો નુમાયન્દએ કૂહી, તો મજાવારે
સનાઈ

૭ નતવાન વરુદે તો ગુકતન કે તો દર વરુદે
તયુન્જી,
નતવાન શઈ તો કદન કે તો દર શઈ
નયાઈ

મોનાઝત ૮) મી સનાહની

૪ બધાની એબ તુ ગકે છે, બધાની છુપી વાત
તુ જાણે છે, બધાને રોગ તુ પહોચાડે છે, કારણકે
તુ ઝવતી બખશોશ પોતે છે

૫ તારા જામમા કોઈને “ કેમ અને કયા ? ” ના
સવાલની મકદુર નહી તારામા નહી કાચાગી કે
હાજતમદી નથી તને સુગત કે રગ, નથી તારામા
ખામી કે એબ

તુ જાની છે, તુ ડકાપણવાળો છે, તુ ખમર
રાખનાર છે તુ જોનાર છે તુ મહેરબાની કરનાર
છે તુ તારાકેને કાયક છે

૭ નહી બની ગકે તારી સિકતનુ બયાન, કાગલુકે
તુ બયાનમા સમાતો નથી, નહીં કરી શકાય તારી
શરેહ કારણકે તુ શરેહમા આવતો નથી

માનાગત ૬ મી

ઈન્દુ મુદ્દા ફોગેલ ખિન કાઝીસની

- ૧ ખુદાયા ખલુફો ખ ઇન્ખામ ખીશ
મરાન ઇન ગુનેહગારે આસી જ પીશ
- ૨ કે ખાનદ ખ પીશમ ચુ તા ગતિયમ ?
કે રાનદ જ પીશમ ચુ તા ખાતિયમ ?
- ૩ ઉમીદમ ખ જુજ તા ન દારમ કે કસ,
ખ તા દારમ ઉમીદે ઇન્ખામો મમ
- ૪ ખમ્બળ મરા ગર તા જુમો ગુનાહ,
ખ દૂઝખ ખુવદ ખીમખુન જાયગાહ

માનાજાત ૯) મી.

દસ્તુર મુદ્દલા શ્રીરોઝ બિન કઝિસની

૧ ઓ ખોદા તારો મહેરયાની અને નેઆ-
મતોનો વિચાર કરોને, આ ગુનેહગાર પાપીને તારી
આગગથી હાકો કાઢ ના

૨ તુ જે મને હાકો કાઢે તો કાણુ મને પામે
તેડે ? અને તુ જે મને તેડે તો કાણુ મને પોતાની
આગગથી હાકો કાઢે ?

૩ તારા સિવાય હું કોઈ તરફથી આશા ગમ્મતો
નથી માત્ર તારેથીજ હું ઇનામની આશા રાખું છું

✓ અગર તુ મારા પાપ અને ગુનાહોનું તોલ કરે
તો વગર શકે દોજખમા મારો ઠાર થાય

મોનાનત ૮ મી દસ્તુર મુઝા શીરાઝ મિત કાઉસની

૫ નગીની મરા ગર 'અ એકઆંસે ઝિશત,
'અ દૂ ગીતિ અન્દર બિયા'અમ 'અલિશત

૩ ન ગૂચમ ખુદાયા ઝરમ 'અખશા સીમ,
ગુતાહમ 'અ'અખશા ક હસ્તમ અસીમ

૭ તેા ગઠ બિફગની દસ્ત કે ગીરદમ ?
તેા અમ ગર 'અરાની કે બેપગીરદમ ?

૮ અગર નાતવાની ફિતદ ઝીરે પાય,
ચુ ગીરદ દસ્તશ બિખીઝદ જે જાય

૬ મન આત નાતવાનમ ફિતાહોફ અસીર,
ખુદાયા જે રેહમત મરા દસ્તગીર

મોના તા હ) મો દસ્તુર મુન્ના શીરાઝ જિન કાઉસના

૫ તુ તે મને મારા નકારા કામો માટે નહીં ધરે
તો જન્મે દુન્યામા હુ બેહશ્ત પામુ

ખુદા, ૬ નથી કહેતો કે મને ચાહી મોતુ
આપ , પણ માગ ગુનાહો તુ માફ કર, કેમકે ૭
પાપી છુ

૭ તુ મને ફેકા દીએ તો મારો હાથ કાણુ
ધરે ૮ તુ મને હાકી કાદ તો મને કબુલ પ્રાણુ
રાખે ૯

૮ અગર કાઈ નાતવાન માણુમ પગ નીચે પડે,
તો તેનો હાથ ધરવાથી તે પાછો ઉઠી શકે છે

૯ હુ હવે પડેલો નાતવાન ટ્રેદી છુ , તારા
ઝેલમતથી મારો હાથ ધર

મોનાળા ૮) મી ફરુન મુળા શીરાજ પિન ગડિસની

૧૦ મ કહૂરે મન અઃ આમફ અઝ મન ગુનાજ
ચુતો અઝ તો અદવ આયફ અએ પાફશાહ

૧૧ બદ આમફ અઝીન બન્દેહ ગર ફર વઝૂદ,
કુશાદસ્ત નઝફીક તો દન્ને જૂદ

૧૨ બુવફ મેહૂલ પીશે તા ખૂફન ખઝિલ,
ઝ કઅલમ મઝન પીશે કઝ મુન્દઈલ

૧૩ મકુન પીશે ભરચુન મની શર્મનાર,
મરા અએ બુદાવ ફે આમજગાર

માના ૧૧ =) મી દસ્તુર મુન્ના રીગિત્ત જિન કાઠસર્ત.

૧૦ અગરન્તે માગેથી મારા અતગ્ન પ્રમાણેનો
ગુનાદ યસા છે પણ એ પાદગાહ તારાથી તાગ
પ્રમાણ પ્રમાણેની માફી મળી નકે છે

૧૧ આ બગથી અગરન્તે ખરાબ કામ દસ્તામા
આવ્યું છે, તોપણ તારી પામે તારો સખાવનનો
લાથ બહોળો છે

૧૨ તારી આગળ રારમીદ થકુ મેહકુ છે,
મારા કામોને લોડે કાઈ બીજા આગળ મને
શરમાવતો ના

૧૩ ના કરતો મારા જીવાની આગળ મને
શરમીદો, એ માફી બખરાનાર સાહેબ

મોનાબત ૧૦) મી દસ્તુર મુદ્દલા ફીરોઝ બિન કાઝીસની

- ૧ મનમ આન મન્દએ નાફાન જાહિલ,
- ૨ દાદમ અજ ગુનેહ બરખાદ બાસિલ
- ૩ જે ફરમાના જે તાઅત ગરતઅમ મન,
- ૪ મ લોસે મઅસિયત આઘશતઅમ મન
- ૫ જે શર્મ જુર્મી કારે ના-મુલાયમ,
- ૬ સરી દારમ બ ઝીર અફગન્દે દાયમ
- ૭ અગર ઇસ્યાન રસીદ અજ મન બધાયત,
- ૮ નખાશદ અકબે યજદાનૂરા નેપાયત

મોનાબત ૧૦) મી દસ્તુર મુદ્દલા ફીરોઝ બિન કાઉસની.

૧ ૯ તે નાદાન અને મુખર્ બદો છુ ૬ જણો
પોતાની હામેલ કીધણી (બખ્શેશો) ગુનાહ કરીને
અગ્યાદ કરી છે

૨ (ખોદાના) ફરમાનોથી અને બદગીથી ૯ પાછો
કર્યો છુ , ગુનાહોની નાપાકીથી ૯ ભરપુર થયેલો છુ

૩ ગુનાહો અને ગેરવાજબી કામોની શરમથી
મારૂં સર ૯ હમેરા નીચે ઝુકાવેલુ રાખુ છુ

૪ અગરજો મારા ગુનાહો છેક છેડા સુધી પુગેલા
છે, તો પણ યજ્ઞદાનની મારીનીથી હદ નથી

મોનાતલ ૧૦) મી ફસ્તુર મુદવા શીરાઝ બિન કાઉસની

૫ ઝે ઊ રેહ્મત ગુનાહ અઝ ખન્દેહ આયદ,
 ઝે મા ખદ, ખખ્શશ અઝ ખખ્શન્દેહ
 શાયદ

૬ ખુદાયા કુન એનાયત શામિલે મન,
 સુનવર કુન ઝે તૂઝે ફીન દિલે મન

૭ દરી અઝ મઅરેફત ખુશાય અઝ હુત્દ,
 હકીકત્તરા ખમન બિન્માય અઝ હુત્દ

૮ ઝે ખ્વાબે થફ્લતમ ખીદાઁ ગદાન,
 ઝે શુકે નઅ્મતમ હુશ્યાર ગદાન

મોનાબત ૧૦) મી દસ્તુર મુલ્લા શીરોઝ બિન કાઝિસની

૫ તેની તરફથી રેહમત અને બદા તરફથી ગુનાહ આવે છે , હમો તરફથી ખૂરાઈ આવે, પણ બખ્શોશ કરનાર તરફથી બખ્શોશ હાજે

૬ ઓ ખોદા ! તારી બખ્શોશ મારી ઉપર ઉતાર, અને દીનના તૂરથી માર દિલ રોશન કર

૭ ખુદાઈ જ્ઞાનને! એક દરવાજો મેહરબાની કરીને ખોલ, અને મને રાસ્તી દેખાડવાની મહેરબાની કર

૮ ગફલતીની ઉવમાથી મને જાગૃત કર, અને નેયામતો માટેની શુકરગુબરીથી મને હુશ્યાર કર

મોનાબત ૧૦) મી દસ્તુર મુલ્લા શીરોઝ બિન કાઝિસની

૯ દિલમૂરા દેહ બ ખીશો કમ કનાઅત,
બ તાઅત અઝ કરમ બખ્શ ઇસ્તેતાઅત

૧૦ સર અઝ ખિજ્લત બ ખાક અફગન્દે-
અમ ઝાર,

બ ખાક ઉફ્તાદેહ સર અઝ ખાક બર દાર

૧૧ બ ફઝ્લે ખુદ કલમ કશ બર ગુનાહમ,
બબખ્શા બર મનો હાલે તખાહમ

૧૨ મરાન અઝ દર્ગહે ખુદ બર દરે કસ,
કે મારા શર્મસારી ખીશે તો બસ

મોનાન્ત ૧૦) મી દસ્તુર મુલ્લા શીરોઝ બિન કાઠિસની

૯ મારા દીલને વધતા ઓઝા ઉપર સ્ત્રી તોષ
રાખવાતુ બખશ, અને મેહરબાનીની રાહે મને
બદલીની ઉપર કાબુ આપ.

૧૦ શરમને માટે મે માથુ ખ્વારીથી ખાક
ઉપર નાખ્યુ છે, ખાક પર પડેલા માથાને ખાક
પરથી તુ ઉચ્છેદ લે

૧૧ તારી ફજલથી મારા ગુનાહ ઉપર છેકા
માર, મારી ઉપર અને મારી કગાલ હાલત
ઉપર તુ ઝેહમ કર

૧૨ તારી દરગાહમાંથી કાઢી ખીજને બારણે
મને ના મોકલ, કારણ કે હમેને તારી આગળની
શરમી દગીજ બસ છે

મોનાજાત ૧૧) મી
મેહરજીભાઈ તોગેરવાનજી કુકાની

- ૧ ખુદાવન્દા મન અજ તૌફીકે તો ઉમ્મીદે
આન દારમ,
કે ખુશ્નૂદીયે તો જૂયમ હમીશાહ તા ક
જાન દારમ
- ૨ ફૂજૂન અસ્ત અજ સજાવારીકે મન
ખખ્ખાયશત યજ્જાન,
સજદ જર હર નફસ તુકો સિયાસત ખર
અમાન દારમ
- ૩ તો ખખ્ખીલી મરા વંદેમા અકાઓ
દાનીગા કૌવત,
કજાન હરદમ ખરાહે નીકુઈ ખુદરા
રવાન દારમ

મોનાબાત ૧૧) મી મેહરજીભાઈ નોગેરવાનજી કુકાની

૧ ઓ ખુદાવદ તારી બખ્શોશથી હુ એવી
આશા રાખુ છું કે જ્યાં સુધી હુ જ્ઞાન ધરાવું ત્યાં
સુધી તને ખુશી કરવાની કોશિશ કરતો રહું

૨ ઓ યઝ્દાન, મારી લાયકાતના ડરતા ધણી
પધારે છે તારી દુખા અગરજો તેને માટેની
શુક્રગુળરી, મારા ફરેક શ્વાસ સાથે મારી જળ્યાન
ઉપર રાખુ તો તે ઘટતુ છે

૩ તે મને બબજ્યા છે જ્ઞાન, અને બુદ્ધિ,
અને ડહાપણ, અને ડૌવત, કે જેથી કરીને હુ
હમેશા નેકીની રાહ ચાલતો રહું

મેનાનત ૧૧) મી મેહુરજીસાઈ નોશોરનાનજી ટુકાની

૪ વહી બા ધન એનાયત્વા ગુઝીદમ મન
મનાહીરા,

પશીમાનમ કનૂના કાગ બા આહો
કિધાન દારમ

૫ ગુનેહગારો દિલ્-અફગારો ખજિલ દર
પીશે તો આયમ,

ખરાયે અર્જે હાલે દિલ્ દો દીદેહ
તજુમાન દારમ

૬ ખઉમ્મીલી કે ફજલ તો રસાનદ
સુખરૂપઅમ,

પ્રુદાવદા ખદરગાહત જખીન ખર
આસતાન દારમ

મોનાબત ૧૧) મી મેહરજીભાઈ નોગેરવાનજી કુશાની

૮ પણ એ બધી બખ્શોશો છતાં મનાઈ કીધેલી
ચીજો મે એખ્તયાર કરો, અને હવે હું પશેમાન
છું, અને હાય-અફસોસ સાથે મને કામ પડ્યું છે

૫ હું ગુનેહગાર, અને જખ્મી દિલનો, અને
શર્મિન્દો તારી આગળ આવ્યો છું, અને મારા
દિલની હાલત તારી આગળ રજૂ કરવા માટે મારી
આખોને દુભાખ્યા તરીકે ધરાવું છું

૬ તારી બખ્શોશથી મને ખુશ હાલી હાસેલ
થશે એવી ઉમેદમાં, ઓ ખોદાવદ, તારી દરગાહમાં
તારા ઉબર ઉપર મારૂં કપાળ હું મુકું છું

મોનાઝત ૧૧) મો મેહરબાઈ નોશોરવાનજી કુકાની

૭ જે મન આપદ મિયેહ-કાગી, વલીકિન
ચુન તો ઘક્કારી,
મન અજ ઘક્કારે તો ઉમ્મીદિ અક્ય
અએ મેહરબાન દારમ

૮ એ આરમ પીશે તો રખમા ખજુજ
ઉજ્જે નિયાયેશ્હા ૭
મકુન રહ્દ ઇન ગુઝારિશરા કે મન
આમાન હમાન દારમ

૯ મન અજ તો રેહ્મ મીખાહમ,
ન ખેહરે દાદ મો આયમ,
કે તૂમારે અમલકાયમ તો મીદાની
એસ્તાન દારમ

મોના ત્ર ૧૧) મી મેહરજીભાઈ નોગેરવાનજી કુકાની

૭ માટેવી પાપો થાય છે, પણ ન્યારે તુ મોટો-
માશી-બખ્શનાર છે, તો હુ તારી દરગુજર કરનારી
ખાસીયત તરફથી માશીની ઉમેદ રાખુ છું, ઓ
મેહરમાન સાહેબ !

૮ ઓ માલેક ! માશી માટેની વિનતી અને
કાકલુદીભરેલી અરજ સિવાય તારી આગળ હુ
શુ લાવુ ? તુ આ નજરાણુ ગ્ર ના કર, કારણકે
હુ એજ મતા ધરાવુ છું

૯ હુ તારેથી રેહમનો ખાહેશમદ છું, કાઈ
ઈનસાફ માગવા આવ્યો નથી, કારણ કે મારા
કામોની નોંધતુ દફતર કેવુ છે તે તો તુ જાણે છે

મોનાબત ૧૧) મી મેહરજલાહ નોશીરવાનઁ ડકાની

૧૦ થુ સત્તારે ઉચૂખી તો, અપૂશ ઇન
ઐબહાયે મન,

ઝે મહુર્મ દાર મસ્તૂર આન્યે પીશે તો
અયાન દારમ

૧૧ મરા શવ દસ્તગીરો દર હમે કારમ
હિદાયત કુન,

કે હમ્વારેહ મન આન્દર ખિહ્મતત
અસ્તેહ મિયાન દારમ

૧૨ ઝે તૌફીકત, અબ્બનો દિલ અખંડે
મહુમાન ફૂશમ,
રસમ નઝ્દીકે તો ઝીન રૂયા આસૂદેહ
રવાન દારમ

૧૫૫

મોનાબત ૧૧) મી મેહરજીભાઈ નોશેરવાનજી કુકાની

૧૦ તુ એમોનો ઢાકનાર છે, તો મારી એમોને
તુ ઢાકેલી રાખ, જે તારી આગળ જાહેર છે તે
તુ લોકોથી છુપાવેલી રાખ.

૧૧ તુ મારો દસ્તગીર થા, અને હરેક કામમા
મારી રેહનુમાઈ કર, કે જેથી કરીને, નિત્ય તારી
ખિદમતમા હું કમર બાધેલી રાખુ (ઉમંગી રહુ.)

૧૨ તુ જો મને તોફાનીક બખ્ષો તો હુ દિલોગ્ગનથી
માણુસોના બલા માટેની કોશેશ કરતો રહુ, (અને)
એ રીતે તારી નજદીક હું પહોંચુ, અને મારા
રવાનને આસુદગીમા રાખુ

૧૫૬

મોના નત ૧૧) મી મેહરજીભાઈ નોશેરવાનજી કુકાની
 ૧૩ બસુયત અઝમે રાયે મન, દરે તો
 મુક્તજયે મન,
 તોઈ મુશકેલ-કુશાયે મન, ન જીજ તો
 પાસાંમાન દારમ

૧૪ મરા ગન્જે કનાઅત દેહ, મરા તૌફીકે
 તાઅત દેહ,
 કે તા અન્દર રિઝાયે તો તવકુકુલ હર
 ઝમાન દારમ

૧૫ કરામત કુન અયાલમૂરા ડલાહો
 આફિયત રખ્યા,
 કે અઝ કાઈનદગીએ શાન દિલી બસ
 શાદમાન દારમ

મોનામત ૧૧) મી મેહરજીભાઈ નોશેરવાનજી દુકાની

૧૩ મારા મનની વલણ તારી તરફ છે, તારો દરવાજો મારૂં આશ્રમ છે, તું મારી મુસ્કેલીનો ટાળનાર છે, તારા સિવાય મારો નેગેહ્યાન કોઈ નથી

૧૪ તું મને સતોષનો ખજાનો આપ, તું મને તારી તાબેદારી કરવાની તૌશીક આપ, કે જેથી કરીને, તારી જે ઇન્જ હોય તેમા મારી તે તરફની તાબેદારી હોય

૧૫ મારા કુટુંબ પરિવારને સુખ અને તદરોસ્તી બખ્ષશ, ઓ માલેક! કે તેઓના સુખથી મારૂં દિલ ઘણુંજ ખુશાલ રહે!

મોનાબત ૧૧) મી મેહરજીભાઈ નાશેરવાનજી કુકાની

૧૬ હમે ઇશાનૂરા ખરાહે નીકુઈ
સાખિત્-કદમ ગદાન
કે અઝકેદારિ શાન પૈવસ્તે ફાખ અન્દર
જહાન દારમ

૧૭ સુ આયદ નૌખતે રફતન અઝીન
દારફરના યા રખ,
ખુકુન તા શાદમાનેહ ર ખમુલકે
જાવિદાન દારમ

૧૮ મગર લુલ્લ શવહ યાવર એઝનેહ તૈ,
કુનમ આન રૈહ
કે પા દર ગિલ મરા હસ્તા ખસર ખારૈ
ગેરાન દારમ

મોનાબત ૧૧) મી મેહરજીભાઈ નોશેરવાનજી કુકાની

૧૬ વળી તેઓને નેકીના રસ્તા ઉપર મક્કમ
રીતે ચાલનાર તુ કર, કે તેઓના કામોથી કરીને
હું દુન્યામા મગરૂરી ધરાવું

૧૭ આ ફાની દુન્યામાથી જવાનો જ્યારે
મારો નખત આવે ત્યારે, આ માલેક ! એવું કર
કે જીવેદાનીના મુઠક તરફ (જવા માટે) હું ખુશીથી
માઝ મોહકું કરૂં

૧૮ તારી મેહરબાની મારી મદદે ન આવે તો
હું કેવી રીતે તે રસ્તો પસાર કરૂં ? કારણકે મારા
પગ કીચનમા છે અને માથે ભારી બોળે છે

૧૬૦

મોનાન્ત ૧૧) મી મેહરજીભાઈ નોરોગ્વાનજી ડાની
૧૯ તો દાની મુદ્દઆયે મન, કુન આન્થે
ખેલ ખરાયે મન,
ચુ મેહરે તુન્ત ખી-પાયાન રજા હમ
ખી-કરાન દારમ

૨૦ સિપુદેઅમ બતો ખુદરા, કખૂલમ કુન
ખુદાવ દા,
ચુ મન દર ઝિલ્લે તો ખાશમ, ચે હીગર
આરમાન દારમ ?

મોના તલ ૧૧) મી મેહરજીના નોરોદયાન ૭ કાળી

૧૯ તું મારી મુશાફ જાવો છે, જેમા મારે માટે
ભલુ હોય તે મારે માટે તુ કં જન્મ તારી
મેહરજીની હા વગગની કે તેમ મારી ઉમેદગી પાર
વિનાની ં

૨૦ હુ પોતાને તારા દયાલાભા સોપું છું, એ
ખોદાવદ, મને તુ ઝુન કર' હુ તારા આશ્રા
નીચે હોવુ તો મને ખીજી શી આરજી હોય '

મોનાઝાત ૧૨) મી

મહારજીભાઈ તોજેરવાનજી કુકાની

(૧)

બુદાયા તો ખસાકે કૌના મકાની
નિબાનીઓ દર આફીનિરા અયાની,
મરી અજ હમે ઇન્ડલાખ અમાની
હમેહ કાનિયન્દો તો કાયમ અમાની
એ વસ્ત્રત તવાન ગુફત ચુન ખીમયાની

(૨)

બુદાયા તોઈ મસ્દકે જુમ્લ હસ્તી,
અલામે અફમૂરા તો મુરત ખમસ્તી
બુવફ દર પનાખત બુલન્દીઓ પસ્તી,
તો ખીદારીઓ ખલક દર ખવાબે મસ્તી
તો ખર હર ફો આલમ કુની પાઅમાની

મોનાબત ૧૨) મી
મેહરજીભાઈ નાગેરવાનજી કુકાની.

(૧)

ઓ ખોદા ! તુ કુલ જગતનો પેદા કરનાર છે
તુ અણુદીઠ છે, પણ તારી પેદાયશમા તુ જાહેર
છે વખતના સધળા ફેરફારથી તુ સ્વતંત્ર છે,
અવુ જે છે તે ફાની છે, અને તુજ કાયમ રહેશે
તુ નહીં બચાવ થઈ શકે તેવો છે, તો તારી
સીધી કેવી રીતે વર્ણવી શકાય ?

(૨)

ઓ ખોદા ! તું સર્વળી હસ્તીનું મૂળ છે, અને
નાણુદીના અધિકારને તે રૂપ આપ્યું છે તારી
પનાહ સર્વ ઉચાઈ અને નીચાઈ ઉપર છે, તું
જાગૃત છે અને ખરકત મસ્તીની ઉધમા છે. તું
બન્ને દુન્યાની પાસબાની કરે છે

૧૬૪

મોનાજાત ૧૨) મી મેહરજીભાઈ નોશેરવાનજી કુકાની

(૩)

ઝે તો પર્વરિશ મી રસદ કુલ જહાનૂરા,
 ઝે ઝિકે તો ખાશદ હલાવત અખાનૂરા,
 ઝે નૂરે ખિરદ બર ફરજી તો જાનૂરા,
 ઝે ઇમાન દેહી રૌશનાઈ રવાનૂરા,
 તો બરતર ઝે વેહૂમો ક્યાસો શુમાની

(૪)

તવાનાએ મુતલક થુ તો હીચ કસ નૈ,
 વજૂદે ખુદાઈતૂરા પીશો પગ નૈ,
 થુ તો કસ મદદગારે ફર્યાદ-રસ નૈ,
 બ જૂઝ હુકમે તો જુમ્ખિશે ઇન નફસ નૈ,
 તોઈ ઇજદા માયએ જિન્દગાની

મોનાનત (૧) મી મેહરજીસાથ નેશોરવાનજી ડકાની

(૩)

આખી દુન્યાને તારાથી પાસણુપોપણુ મળે છે ,
તારી યાદથી જખાનને મીઠામ હામેન થાય છે
જનને તુ અજ્ઞતા તુરથી પ્રજાનીત કરે છે, અને
રવાનને તુ ઇમાનની રોશની આપે છે તું
ડાપણા શક્તિ, કે અટકા, કે ખયાલથીખી પ્રણા
ઉચે છે

(૪)

તારા જેવો સર્વ શક્તિમાન કોઈ નથી , તારી
મુદાઈની હસ્તીને આગળ કે પાછળ કાઈ નથી.
(યાને તારી હસ્તીની આગમચ ડગુ નહી હવું
અને પાછળ ડાઈ હશે નહી) તારા હુકમ મિવાય
આ શ્વાસની ગતિ થાય નહી તુજ, આ યજ્ઞદાન,
જી દગીનુ મૂળ છે

૧૮૬

મોના તા ૧૨) મી મોજીમા નોગેરતાત ૭ ડાની

(૫)

તો રિજાકે કી-રમાનો કીમી,
અગર આદિલી હમ ઘરે રહીમી
તહમુલ-કુના ફીર-રજો લીમી,
ગીરો ખસીરો ખખીરો અલીમી,
તો વાકિઃ કે ઘેઓ કે રાકે નિહાની

(૬)

અગરચે કે છુકે તો રૌશન-અમીરમ,
અ દામે હવાઓ હવસ દર અસીરમ,
અકુન ઇંજદા રહમતત દસ્તગીરમ,
કે અગ દરતે અહ હીચ નાયદ ગુઝીરમ,
હિસાબે મનો હાલે કારમ તો દાની

માનવત્વ તો મી મેહરબાઈ નોરમાનજી ડાની

(૫)

તુ નાં આપનારો મોટા પાલણુદાર છે તે
તુ ઈન્સારી છે તો પણ તુ મારી અખનનાર અને
ત્યાગ છે તુ દરગુજર કરનારો, વણો તામોન
ક નારો, અને સદનશીલ છે તુ મોટાઈનાલો,
મરિત, મરિતજાણુનાર, અને બહોળા નાનવાયો છે
ગેળી નાનો અને છુપા ભેટોયી તુ વાકેફ છે

(૬)

તે કે તારી મેહરબાનીથી હું બુધ્ધિમાન છું,
તોપણ હું બોલ લાલચોની જળમા ફસેલો છું એ
યજ્ઞદાન, તારી રેહમતને મારી મદગાર બનાવ,
કારણકે મારે પોતાને હાથે મારો ઇલાજ થઈ
રાકતો નથી મારા (કામોનો) હિસાબ અને
મારી કગાલ હાલત તુ જાણે છે

૧૬૮

મોનાનત ૧૨) મી મેહરન મા નાગેરવાનન નાની

(૭)

મન્ની કદમ અમ ગિજત કેરદાર તોખા
 હમ અમ બા-ગુલા ગિજત ગુડતા તોખા
 વર્ધાકિત ગિજતમ ચુ મ્મ બા તોખા
 એ બાકિય મરઘી ઝીત મુબુકમા તોખા ?
 તોયે ઘન કે અમ ને નરમમ ઘાની

(૮)

કે નગે ગુના નર ડિગદે બપીરામ,
 નિદામત અલ ૧૦ નરન કખમે નીગમ
 વશીમાના તાગબ અન અમ કાકે બીગમ,
 બહી ભત્ત ઉમ્મોફ અરવે તો કીશમ,
 કે આમુર્કગારી એ અમ મેહરમાના

મોનાબત ૧૧) મી મેહરબા, નોગેરવાન ૭ કાની

(૭)

ગાળીક વેળા મે ખરાબ કામો માટે તોળા કીધી
છે તેમજ ખરાબ વિચાર અને ખરાબ ચપ્પુન
માટે તોળા કીધી કે, પણ મેડા વખત મેં તે
તોળાઓ તોડી છે, તો મને એવી તુચ્છ પ્રકારની
તોળાથી નુ કાનને હાસન થાય? તુજ તે છે કે
જે મને હાસોની ગિરફતારીમાંથી છુટકાગે આપી
રાકે

(૮)

હુ છુ ગોનાહોની ગરમથી માથુ ઝુઝવેનુ
રાખનાર, પસતાતો હરફમ મને કબ માગે છે,
મારા કામોથી હુ પરોમાન અને પસતાતો
પણ તારી માફીની ઉમેદ એ મારો ધર્મ છે, કાશુકે
તુ મારી બખશનાર અને ધણો મેહરબાન છે

૧૭૦

મોનાન્ત ૧૨) મી મેહરજીલા નોગેરવાન) રાની

(૬)

તો ખગ રાહે નીકી ખુકુન ઉન્તવારમ
ખ દરગાહે તો સાજ ખિદ્મત-ગુઝારમ,
મરા રેહ'મરી કુન ખ હર કારો ખારમ
ખુકુન પાસખાની ખ ખીશો તખાન્મ
ખ હશાન હમીશે રમાન શાફમાની

(૧૦)

મરા અજ બલાહા નિગેહ ફાર યજદાન
બહુ મુશ્કિલે મન બેશવ યાર યજદાન,
મરા આન્થુતાન કુન નિહૂ કાર યજદાન
હે યા'મમ બફર્ગાહે તો ખાર યજદાન,
મરા અજ જતામત ખ ખવારી ન રાની

૧૭૨

માના તલ ૧૨) મી મેહરજીભાઈ નાગેરવાનજી ડકાની

(૯)

૭ મને નેકીના રાહ ઉપર ઉત્તપાગે બનાવ,
અને તારી દરગાહમા ખેદમત કરનાગે બનાવ, મારા
ચરગા કામડાજમા તુ રેહ્યરી કર માગ કુટુબ
પગિવારને તારી પનાહમા રાખ, અને તેઓને હમેશા
ખુશાની પહોચાડ

(૧૦)

ઓ યઝદાન, બલાઓ નામે મારૂ રત્નણુ કર !
ઓ યઝદાન, મારી દરેક મુશ્કેલીમા તુ મદદગાર
થા ' ઓ યઝદાન મને એવી રીતે બલાઈના કામે
ગનારો બનાવ, કે જેથી તારી દરગાહમા દાખલ
થવાની મને પરવાનગી મળે, અને તારી જનાબમાથી
મને ખુશ્ચારી સાથે તુ હાકી કાઢે નહીં !

૧૭-

મોના તન ૧૨) મી મોડરુમા મોડરુવાન માલી

(૧૧)

મનમ ગુમ-રોહ અજ તેા જૂયમ વિધાયત
 રૂઢ-માન્દેઅમ અજ તેા ખાલમ વિધાયત
 ખ ઇત કુન્-દિય ખખખ ચરમે વિધાયત,
 વઝીત ખીશ ખ્યાલમ ર તેા જન ઇતાયત,
 = પેવરતા અન્દર દિલ મન તેા માલી

(૧૨)

ચુતાન ખાગ ફર મન કે ચુત મવજ ફર ન-
 ફરનમ તેા અજ મઅચિત કુન મુનવવર
 જે ખારાને ગેલમત તેા અયે પાક-ગોલર
 ખુશુય અજ દિલમ લચી ખારાફ મુક-ફ-
 કે દાયમ કુનમ ફર ગાત જાત-ઝિરાલી

સોના તો (૨) મી મેહુરુના, નાગોરનાનંદ કુકાની

(૧૧)

= રાધ બુવેલો છું, અને તારાવી રાહનુમાઈને
તનમગાર છું હું આજિઝ ધયજો છું, અને તારેવી
રતનુ ચાહું છું હું કમ સમજ (છું તે) ને ઉડી
સમજણની આખ તુ બખશ, અને એથીબી
વડુ આ નરાજેના તારી પાન હ માહુ છું કે તુ
હમેના મારા િલની અદર હે

(૧૨)

એની રીતે તુ મારામા રેલ કે જેમ માયામા
મગજ ગહે છે અને મારા બાતેનને ખુદાઈ જ્ઞાનથી
રોડાન કર, એ પાક પકૃતિવાલા સાહેબ! મારા
ફિલમાથી જેબી કાઠ ગદલુ હોય તે તુ (તારી)
રેલમતના વરસાદ વડે ધોઈ કાઢ, કે જેથી હું તારી
ગદ ઉપર જનફેરાની કરનારો થાઉ.

૧૭૪

માનાતત (૧૨) મી મોહરુભા, નોજોગ્યાત, નાની

(૧૩)

ચુ દર મન તો આશી ખાશી નિક્કયમ,
હમીશે ખુવદ મૂયે તો આઝયમ
ન હજિઝ પય શર્ફી ઇન્શ્યાન ખ પૂયમ,
હમીરુ ઉઝ ખુશ્નદિઝ તો ખજયમ
રાયદ હામિયમ રાહતે જલિફાની

—————

૧૭૫

મોનાબલ ૧૨) મી મેહરજીભાઈ નોશેરવાનજી ડકાની

(૧૩)

તુ જો મારી અ દર રહે તો તુ મને બલો રાખે,
અને મારી ખાહેશો સંપળી તારી તરફ રહે, હુ
કદીખી બદી અને પાપની પુકે જાઉ નહી, મારી
જીદ ગી સુધી તારી ખુરાતુદીને માટે કાશેશ કરતો
રહુ, અને જાવેદાનની રાહત મને હાસિલ થાય

માનાજાત રોખાઈ રૂપી (યાને ચાર કીટીની
કપિતા વાલી), જુદા જુદા શાએરોની

(૧)

અએ આન્ડે ફચાએ દદ મન્દાન દાની
દર્માના ધસાએ મુન્તમ દાન દાના
આવાલે દિલે ખીશ એ ગૂચમ ખાતે
નાગુરતલ તો સદ્-હજાર-ચન્દાન દાની

(૨)

અએ દર મિદ્રતે જાતે તો હૈનાન કહોમેલ
અઝ જુન્દેલ જહાન ખિદ્મતે દગાઈ
તો બેહ,
નકમત તો સિતાનીઓ સચાદત
તો ફેહી,
ચાન્મ તો ખફજલે ખીશ ખિસ્તાનો બેદેહ

મોનાબત (રોઆધરૂપી) જુદા જુદા શાએરોની

(૧)

ઓ સાહેબ તુ જે દુખ્યાઓની દવા જાણનારો
છે, તુ ક ગાલોને રાહત આપનારા ઉપાય અને ધલાજ
જાણનારો છે! તારી આગળ મારા દિલનો
એકવાલ હું શું કહું?—નહી બોલેલી વાત તું
લાખગણી વધારે જાણે છે

(૨)

ઓ સાહેબ તારી સેક્ત સમજવામા શું મોટા
કે તું નાના સર્વ ખાવરા બનેલા છે, તારી
દરગાહમા ખેદમત કરવી તે આખી જહાન
ધરાવવાના કરતા બેહતર છે ક ગાલીયત તું દૂર
કરે છે અને સૌભાગ્ય તું બખશે છે, ઓ માલેક!
તારી કૃપાએ કરીને તું લઈ લે (ક ગાલીયત)
અને તું આપ (સૌભાગ્ય)

૧૭૮

મોનાનત મેળાડ ડપી (યાને ચાર લીટીની કવિતા વાંચી)
જુદા જુદા ગાનારાની

(૩)

યા રખ એ ગુનાહે જિશ્તે જુદ મુન્દઈલમ
વજ કૌલે ખરો કેચલે ખર જુદ ખજિલમ,
કેજી બદિલમ એ આલમે કુદમ ખેરીઝ
તા માલવ રાવર ખયાલે ખાતિલ એ દિલમ

(૪)

એરઆલે ખદમ એ ખટક પગજાન મીકુન
તુશ્વારે જહાન ખર દિલમ આનાન મીકુન
હંસેઝ જુગમ બહાને ફર્દા ખામન,
આન-ચઝ કરમે તો મી સઝદ આન મીકુન

૧૭૯

મોનાબત નાખાડ રૂપી (યાને ચાર લીટીની કવિતા
નાથી) જુદા જુદા નાઅનની

(૩)

ઓ ખુદા! હું મારા ગુનાહથી શર્મિદો છું
(તેમજ) ખુરા સખુનો અને ખુરા કામોથી શર્મિદો છું
મીનોઈ દુન્યાની બખગેગોમાની એક મારા દિલમા
તું ઉતાર, કે જેથી કરીને મારા દિલમાથી અયોઅ
ખપાલો દૂર થાય

(૪)

મારી ભૂગઈ ખતના લોકથો તું છુપી રાખજો,
અને આ દુન્યાની મુમીખીતો મારે માટે આસાન
ઢરજો, આજે (આ દુન્યામા) મને ખુશહાલ રાખ,
અને કાવે (આવતી દુન્યામા) તારી કૃપાળુ
ખાસિયતને જેતુ છાજે તેતુ તું ઢરજો

૧૮૦

મોનાબલ રોબાઈ રૂપી (યાને ચાર લીટીની કવિતા વાલી)
જુદા જુદા રાચેગની

(૫)

શાહા જે કરમ પર મને દર્વાશ નિગર,
પર હાલે મને ખસ્તએ દિલ-રીશ નિગર,
હર-ચદ નયમ લાયકે અખશાયશે તો,
પર મન મનિગર પર કરમે ખીશ નિગર

(૬)

ગર મન ગુનહે જુમેલેહ જહાન કદ સ્તમ,
અફે તો ઉમીદસ્ત કે ગીરદ દસ્તમ,
ગુફ્તી કે અફે ઉજા દસ્તત ગીરમ,
આજિજતર અઝીન મખવાહ કકનૂન

હરેતમ

મોનાબત રોખાઈ રૂપી (યાને ચાર ક્ષીટીની કવિતા નાલી)
તુલના જુલના રાન્નેરોની

(૫)

ઓ પાદશાહ, મારા જેવા દરવેશ ઉપર કૃપાની
નજર તુ કર, અને જખમી દીલના મુજ દુખીની
હાલત ઉપર નેગાહ કર તારી મેહરબાનીને લાયકનો
તો હું નથી, પણ હું કેવો છું તે તુ ના જ્ઞે, બલકે
તારી કૃપાળુ ખાસિયતનો વિચાર કર

(૬)

અગર જ્ઞે આખી દુન્યાતુ પાપ મે કીધુ હોય
તોખી આશા રહે છે કે તારો દરગુજર મારી મદદે
આવશે તે કહ્યું છે કે લાચારીને વખતે તુ
હમારો હાથ ધરશે, તો હમણા જેવો છું તેથી વધુ
લાચાર થઈ પડુ તેની રાહ ના જ્ઞેતો

મોનાબત નાખા, કપી (યાન ચાર લીટીની કપિના વાલી)
 ગુપ્ત ગુપ્ત ગાનગાની

(૭)

અએ ભુરલએ ખીડ્યાને આલમગ કમ
 યક જવ કરમત તમામે આલમગ ખમ
 મન ખીડ્યમો તો ખીડ્યાનગ ચાડી,
 યા રખ તો ખડ્યાર્થ મને ખીડ્યા રખ

(૮)

અએ ખાલિકે ખલક રા ગુમાઈ બિદિરિત,
 અએ રાજિકે રિકક દર-કુશાઈ બિદિરિત,
 હારે મને ખીચારેહ બિરેહ-દહ-બિરેહ અસત,
 રેહમી કુંના બિરેહ-કુશાઈ બિદિરિત

મોના તત ગેબાઇ ખી (યાને ચાર લીંગા તી કપિતા વાચી)
તુદા તુદા ગાઝરાતી

(૭)

દુન્યાના સવળા નિરાધારોના ઓ આવાર ! તારી
કૃપા બખગેગ માત એક દાના ભાર જેટલી હોય
તોમી તે આખી આતમને માટે પુરતી છે હુ
નિરાધાર છુ, અને તુ નિરાધારોનો મદદગાર છે,
ઓ ખોદા તુ મુજ નિરાધારતી ફરિયાદ પહોચ

(૮)

ઓ ખડના કિર્તાર ! કોઈ રાહ દેખાડનારને
મોકલ ઓ રોજ બખગનાર ! (હમારી રોજના)
દગામ ખોલનાર કોઈને મોડન હુ જે લાચાર છુ
તેતુ કામ બધુ ગુચમલુમા છે, દયા કર અને કોઈ
ગુચમલુ ખોલનારને મોકલ
